

Polismyndigheten i Västra Götaland
Box 429
4101 26 Göteborg

Ang utbekommande av uppgifter ur allmänna handlingar
ärendenummer AL-187-10948/09

I beslut daterat den 3 december (och som via omvägen över rekommenderat brev nått mig den 7 december) har polismyndigheten avslagit min begäran om att få ta del av "K-nummer med mera" rörande polisanmälningar där vissa av mig identifierade personer kan förekomma som målsägande.

Ursprungligen skickades min begäran till kriminalunderrättelsetjänsten den 6/11, så lydande (att: Margareta):

"Följigt samtal i morse kommer här en lista på uppgivna attacker från vänsterextremister (oftast riktade mot högerextremister) sådana vi sett på nätet.

Vi försöker alltså ta reda på i vilken mån polisanmälningar gjorts, hur de rubricerats, om förundersökning inletts eller över huvud taget vad som hänt med dessa fall polisiärt.

Tacksamt om du kan hjälpa oss med diarienummer till anmälningarna alltså (och gärna mer)."

Efter flera påminnelser ringde mig Margareta (som inte vill ha sitt efternamn bekantgjort) och sa, att hon gärna hjälper oss efter sin semester, det vill säga någon gång nästa år. Det var skälet till att jag förnyade min begäran den 24/11 i mejl ställt till polismyndigheten, så lydande:

"Begäran om utbekommande av allmän handling.

Jag önskar få del av polisanmälningar (K-nummer med mera) där följande personer finns upptagna som målsägande under åren 2006 till och med 2009. De angivna personerna har alla, av politiska skäl och i olika former, utsatts för våld, skadegörelse, ofredande eller andra former av brott/trakasserier. Jag vill därför veta i vilken mån detta polisanmäls och i förekommande fall vad polisanmälningarna lett till.

Då jag nyss pratade med Stefan Gustafsson på informationsenheten bad jag honom se till att min begäran behandlas skyndsamt. Jag fick svaret att den kommer att behandlas "i sedvanlig ordning". Det var ett besked som för mig låter oroväckande då det tidigare ibland dröjt flera veckor innan jag fått svar på liknande framställningar.

Jag vill därför för säkerhets skull erinra om tryckfrihetsförordningens skyndsamhetskrav (TF 2:12) som stadgar att handling skall på begäran genast eller så snart det är möjligt på stället utan avgift tillhandahållas den som önskar ta del av handlingen. JO har i flera fall påpekat att också en begäran om kopia skall behandlas skyndsamt och även med utrymme för rådrum bör det inte ta mer än 'någon eller några dagar'."

I sitt, efter en månad fattade beslut, avvisar myndigheten min begäran i sin helhet med hänvisning till 1) förundersökningssekretess samt 2) sekretess för enskilda personliga och ekonomiska förhållanden också i annan verksamhet som bedrivs av polismyndigheten.

Jag är övertygad om att de flesta av de anmälningar ur vilka jag begärt uppgifter inte längre är föremål för förundersökning utan att fallen antingen avskrivits eller gått vidare till åklagare. Men även om så inte är fallet, utan förundersökning inletts och fortfarande pågår, torde förundersökningssekretessen gälla just det polismyndigheten uppger (sekretess för enskilda personliga och ekonomiska förhållanden) och inte för exempelvis k-nummer, brottsrubricering eller tid och plats för den anmälda händelsen. För avskrivna anmälningar torde också avskrivningsbeslutet och datum för det vara offentligt.

Detsamma torde kunna sägas om den andra sekretessgrund som polismyndigheten åberopar. Den gäller alltså för enskilda personliga och ekonomiska förhållanden. Det jag är intresserad av är k-nummer, händelse, brottsrubricering, etcetera, vilket inte har något att göra med enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden.

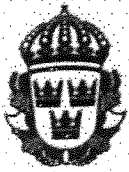
Mitt intryck av polismyndighetens beslut är att den avstått från att göra en verklig sekretessprövning av var och en av de handlingar ur vilka jag begärt uppgifter och istället fattat ett generellt beslut för samtliga handlingar. Jag har full förståelse för att det i polisanmälningar kan finnas uppgifter som av hänsyn till enskilda inte kan lämnas ut (i enlighet med de paragrafer polismyndigheten hänvisar till). Men jag är också övertygad om att det i dessa allmänna handlingar även finns uppgifter för vilka inte kan gälla sekretess. Med sitt ställningstagande har polismyndigheten hemligstämplat till och med själva existensen av handlingarna. Det är inte förenligt med den öppenhet som måste råda speciellt inom en organisation med den makt polismyndigheten har. Dess åtgärder och eventuella underlåtelser måste kunna granskas offentligt.

Jag yrkar således på att Kammarrätten ändrar polismyndighetens beslut så att jag får ta del av de begärda handlingarna i sin helhet eller till de delar de kan anses vara offentliga.

Med vänlig hälsning

Per Nygren
Göteborgs-Posten
405 02 Göteborg
Tel: 031-62 41 21
Mobil: 070 5 62 41 21
per.nygren@gp.se

PS Detta mejl kommer också som brev. DS

Polismyndigheten i Västra Götaland

Länskriminalpolisens staben
Barbro Jönsson, stabschef

1 (1)

ÖVERLÄMNANDE SAMT YTTRANDE

Datum
2009-12-14

Diariern (åberopas vid korresp)
AL-403-11449/09

Kammarrätten i Göteborg
Box 1531
401 50 GÖTEBORG

Överlämnande av ärende ang. begäran att få ut handlingar

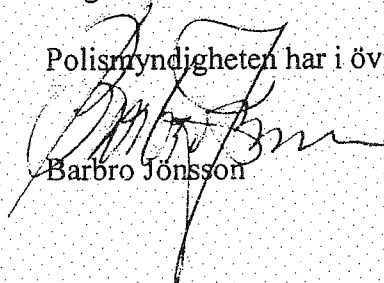
Bifogat överlämnas ett överklagande av Polismyndighetens beslut den 3 december 2009 att inte lämna ut begärda handlingar. Överklagandet har kommit in i rätt tid.

Den klagande har anfört en mängd omständigheter i sitt överklagande men endast följande förtjänar att bemötas:

Redan den omständigheten att en person gjort en anmälan kan vara av det slaget att det kan medföra skada eller men för den personen. Redan av klagandens egna skrivelse till Polismyndigheten framgår att det kan vara känsliga uppgifter. I 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen är skaderekvisitet omvänt. Precis som konstaterats i beslutet står det inte klart att de begärda uppgifterna kan röjas utan att den enskilde eller denne närstående person lider skada eller men.

Upplysningsvis, för klagandens information, kan meddelas att Polismyndigheten i beslutet inte hävdar förundersökningssekretess, vilket hävdas i överklagande.

Polismyndigheten har i övrigt inget att anföra i ärendet.

Barbro Jönsson

Kammarrätten i Göteborg
Box 1531
401 50 Göteborg

Yttrande i mål nr 7568-09 avdelning 2

Jag har getts tillfälle att inkomma med yttrande i anledning av skrivelse av den 14 december 2009 från Polismyndigheten i Västra Götaland.

Polismyndigheten säger att "redan den omständigheten att en person gjort en anmälan kan vara av det slaget att det kan medföra skada eller men för den personen".

Myndighetens uppfattning därom saknar stöd i så väl lagen som förarbetena. Att någon gjort en polisanmälan är inte ett sådant "personligt eller ekonomiskt" förhållande som kan skyddas av sekretess enligt den paragraf Polismyndigheten åberopar.

Även om så hade varit fallet måste sekretessen prövas i varje enskilt fall, eljest kunde det omvända skaderekvisitet bytas ut mot absolut sekretess. Någon prövning av vart och ett av de ärenden ur vilka jag begärt uppgifter har Polismyndigheten dock uppenbarligen inte gjort. I flera av dessa fall är det allmänt känt att polisanmälan gjorts eftersom de omskrivits i massmedia och rör kända personer som själva framträtt och berättat om vad de utsatts för och också att de gjort polisanmälan. Hur Polismyndigheten, som inte kan vara okunnig om sakförhållandena, kan se en risk i att i också dessa fall lämna ut diarienummer, uppgifter om hur händelsen beskrivits i polisanmälan samt vad beslutet blev, är en gåta. Bedömningen om eventuell skada för enskild måste grundas på något annat än en allmänt formulerad gissning.

Jag har begärt uppgifter om diarienummer, händelsen som anmäls och vilka beslut som tagits i anledning av anmälan. Ingen av dessa uppgifter är att hänföra till "personliga och ekonomiska" förhållanden. Skulle sådana uppgifter finnas med i ärendena kan de lätt maskas.

Jag vill särskilt erinra om offentlighets- och sekretesslagens 35:e kapitel 6:e paragraf där undantag för sekretess stadgas (även för enskilds personliga och ekonomiska förhållanden) när det gäller "beslut om huruvida åtal ska väckas, beslut om att förundersökning inte ska inledas eller beslut om att förundersökning ska läggas ned". Eftersom ingen förundersökning pågår i något av de fall ur vilka jag begärt uppgifter så torde det finnas beslut exempelvis om att förundersökning inte ska inledas eller beslut om att förundersökning ska läggas ned (kanske i brist på spaningsuppslag) i samtliga de ärenden som aktualiserats av min begäran. Dessa beslut, som enligt lagen uttryckligen ska vara offentliga, kan inte gärna sekretessbeläggas genom någon bakväg.

Jag yrkar således att rätten ändrar Polismyndighetens beslut så, att jag får ta del av de begärda handlingarna i sin helhet eller i de delar de kan anses vara offentliga.

Göteborg 17/12 2009

Per Nygren
G-P
405 02 Göteborg
Tel: 031-62 41 21
Mobil: 0705 62 41 21

KLAGANDE

Per Nygren
Göteborgs-Posten
Polhemsplatsen 5
405 02 Göteborg

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Polismyndigheten i Västra Götalands beslut den 3 december 2009,
se bilaga A

SAKEN

Rätt att ta del av allmän handling

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver det överklagade beslutet och återförvisar målet till
Polismyndigheten i Västra Götaland för ny sekretessprövning.

YRKANDEN M.M.

Per Nygren yrkar att han ska få ta del av de begärda handlingarna i sin helhet eller i de delar de kan anses vara offentliga. Han anför i huvudsak att hans intryck är att polismyndigheten avstått från att göra en verklig sekretessprövning av var och en av de aktuella handlingarna och istället fattat ett generellt beslut för samtliga handlingar.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

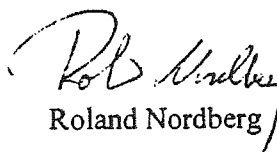
Av 2 kap. 12 § första stycket tredje meningen tryckfrihetsförordningen (TF) framgår att om handling inte kan tillhandahållas utan att sådan del därav som inte får lämnas ut röjs, ska den i övriga delar göras tillgänglig för sökanden i avskrift eller kopia.

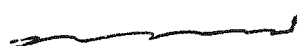
Dok.Id 145356

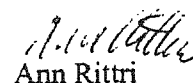
Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1531 401 50 Göteborg	Stora Nygatan 21	031-732 74 00 E-post: kammarratten.goteborg@dom.se www.kammarratten.goteborg.se	031-732 76 00	måndag – fredag 08:00-16:40

Bestämmelsen innebär att en sekretessprövning ska göras för varje uppgift i de handlingar som begärts ut. Finner myndigheten att handlingen inte kan lämnas ut i sin helhet ska handlingen lämnas ut med de sekretessbelagda delarna maskerade.

Av utredningen i målet framgår inte vilka av de aktuella anmälningarna som har lett till att åtal väckts eller vilka som skrivits av. Några av de aktuella handlingarna torde vidare kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick. Polismyndigheten, som sekretessbelagt samtliga handlingar i sin helhet, har mot den angivna bakgrunden inte gjort en sådan noggrann sekretessprövning som förutsätts i 2 kap. 12 § första stycket tredje meningen TF. Målet ska därför återförvisas till polismyndigheten för ny prövning.

Roland Nordberg

Niclas Falkendal
referent

Ann Rittri

Nygren Per (GP)

Från: Nygren Per (GP)

Skickat: den 29 mars 2010 11:06

Till: 'polismyndigheten.vastragotaland@polisen.se'

Hej!

Den 8 mars beslöt Kammarrätten (i dess mål 7568-09) att upphäva ert beslut av den 3/12 2009 (AL-403-11449/09) och återförvisa det till er för ny sekretessprövning.

Det har nu gått tre veckor sedan kammarrättens beslut offentliggjordes.

Jag har ännu inte hört av er.

Jag vill påminna er om att min fråga väcktes redan den 6/11 2009 och då jag efter nästan tre veckor fick besked om att jag möjligen skulle kunna få del av uppgifterna efter årsskiftet förnyade jag min begäran på ett mer formellt sätt den 24/11. Då tog det tio dagar för er att fatta beslut om att avslå min begäran. Jag har svårt att förstå att den omprövning kammarrätten beslutat om skulle kräva längre tid.

Jag vill därför än en gång erinra om tryckfrihetsförordningens skyndsamhetskrav (TF 2:12) som stadgar att handling skall på begäran genast eller så snart det är möjligt på stället utan avgift tillhandahållas den som önskar ta del av handlingen. JO har i flera fall påpekat att också en begäran om kopia skall behandlas skyndsamt och även med utrymme för rådrum bör det inte ta mer än "någon eller några dagar".

Med vänlig hälsning,

Per Nygren
Krimisäkreporter

Göteborgs-Posten
Folhemsplatsen 5
405 02 Göteborg

Direkt: +4631624121
Växel: +4631624000
Mobil: +46705524121
Per.Nygren@gp.se
www.gp.se
mobil.gp.se

2010-03-29

Polismyndigheten i Västra Götaland

Länskriminalpolisen, staben
Barbro Jönsson, stabschef

Bilaga A

1 (3)

BESLUT

Datum
2010-04-21

Diariernr (åberopas vid korresp)
AL-187-10948/09

Per Nygren
Göteborgsposten

KAMMARRÄTTEN
I GÖTEBORG

Ink. 2010-05-06

Mölnr 2195
Aktbil 3

Framställning att få del av handlingar

Per Nygren, Göteborgsposten, har i mail den 24 november 2009, begärt att få ut handlingar avseende 29 namngivna personer. I beslut den 3 december 2009 avslog Polismyndigheten framställningen. Som skäl för beslutet åberopades sekretess enligt 35 kap. 1 § första stycket 1 och 4 offentlighets- och sekretesslagen.

Nygren överklagade beslutet och Kammarrätten återförvisade ärendet i dom den 8 mars 2010. Som skäl för beslutet anförde Kammarrätten:

"Av 2 kap. 12 § första stycket tredje meningen tryckfrihetsförordningen (TF) framgår att om handling inte kan tillhandahållas utan att sådan del därav som inte får lämnas ut röjs, ska den i övriga delar göras tillgänglig för sökanden i avskrift eller kopia.

Bestämmelsen innebär att en sekretessprövning ska göras för varje uppgift i de handlingar som begärts ut. Finner myndigheten att handlingen inte kan lämnas ut i sin helhet ska handlingen lämnas ut med de sekretessbelagda delarna maskerade.

Av utredningen i målet framgår inte vilka av de aktuella anmälningarna som har lett till att åtal väckts eller vilka som skrivits av. Några av de aktuella handlingarna torde vidare kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick. Polismyndigheten, som sekretessbelagt samtliga handlingar i sin helhet, har mot den angivna bakgrunden inte gjort en sådan noggrann sekretessprövning som förutsätts i 2 kap. 12 § första stycket tredje meningen TF. Målet ska därför återförvisas till polismyndigheten för ny prövning."

Nygren har därefter i en mail den 28 mars 2010 vidhållit sin framställning.

Det Nygren begärt att få ut är kopior på allmänna handlingar avseende vissa personer (29 st.), preciserade till namn och personnummer i en lista. De handlingar han önskar få ut är anmälningar under perioden 2006 – 2009 där de angivna personerna är upptagna som målsägande.

Vad Nygren i praktiken har begärt, är att Polismyndigheten ska slå på personnummer i sina register och därefter, om det blir "träff", lämna ut samtliga anmälningar rörande de angivna personerna.

Polismyndighetens verksamhet omgärdas av sekretessregler, för att skydda förundersökningarna, såväl enskilda som det övergripande arbetet, samt enskilda personer, misstänkt eller målsägande.

I misstanke- och belastningsregistren registreras pågående brottsmisstankar respektive domar (och motsvarande beslut). Dessa register är omgärdade av särskild sekretess, 35 kap. 1 § första stycket 6 och 7 samt 3 § offentlighets- och sekretesslagen.

RAR (rationell anmälningsrutin) är ett register som förs av Polismyndigheten lokalt. RAR fungerar som polisens kriminaldiarium (K-diarium). Sekretess råder med stöd av 35 kap. 1 § första stycket 4 offentlighets- och sekretesslagen.

RAR finns i alla polisdistrikt men med begränsad tillgång. Sålunda avser vår åtkomst ärenden i Västra Götalands polisdistrikt. Innehållet rör såväl nu pågående ärenden som historik.

Polismyndigheten har på senare tid fått flera förfrågningar, där begäran för att kunna bifallas kräver att man slår i RAR för att eftersöka om någon person förekommer där.

En begäran om slagning i registren för att se om vissa personer förekommer eller har förekommit hos Polismyndigheten är att jämföra med en slagning i misstanke- och/eller belastningsregistret. Det som efterfrågas är huruvida angivna personer förekommer eller inte. För det slags uppgifter som efterfrågas gäller sekretess enligt 35 kap. 1 § första stycket 4, 6 och 7 samt 3 § offentlighets- och sekretesslagen.

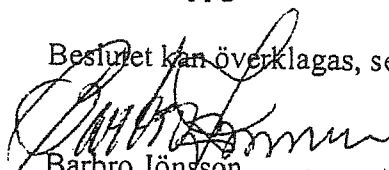
Om Polismyndigheten skulle vara skyldig att på begäran slå i registren för att söka de efterfrågade uppgifterna, skulle en möjlighet öppnas för vem som helst, således även misstänkta, att ringa och fråga om det pågår eller har pågått någon brottsutredning, vilket brott det avser eller om det finns några beslut. Arbetsgivare skulle kunna kontrollera potentiella arbetstagare. Vem som helst skulle kunna kontrollera en allmänt känd person. Dessa möjligheter finns i dag inte, med vissa undantag, när det gäller belastningsregistret. Om polisens diarium skulle bli tillgängliga på angivet sätt, skulle det vara mer långtgående och mer integritetskränkande för den enskilde än slagningar i belastningsregistret eftersom det är mer än uppgifter om fällande domar som finns i våra diarium.

Tilläggas kan att enligt 35 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen gäller sekretessen enligt 35 kap. 1 § nämnda lag inte för vissa beslut eller för uppgift i ärende om strafföreläggande eller ärende om föreläggande av ordningsbot. Vidare upphör sekretess enligt 1 § att gälla om uppgiften lämnas till domstol med anledning av åtal, 35 kap. 7 § offentlighets- och sekre-

tesslagen. Sekretess hindrar alltså inte att uppgifter i enskilda, specificerade ärenden lämnas ut. Bestämmelserna kan dock inte anses tillämpliga i detta fall då det inte har hänvisats till något specifikt ärende.

Enligt 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen får uppgifter som är föremål för sekretess enligt den bestämmelsen lämnas ut endast om det står klart att de kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men. I förevarande ärende står det inte klart att uppgifterna kan lämnas ut utan sådan skada eller sådant men. Framställningen om utlämnande av uppgifter avslås därför.

Beslutet kan överklagas, se bilaga.

Barbro Jönsson
Stabschef

Kammarrätten i Göteborg

Via polismyndigheten i Västra Götaland

Box 429

401 26 Göteborg

Kammarrätt mail nr

2195-10

in till KR

tondag 6/5

Avd 2

Överklagande av polismyndighetens i Västra Götaland beslut av den 21 april 2010 rörande rätt att ta del av allmänna handlingar, ärende nummer AL-187-10948/09

Ärendet har tidigare prövats av kammarrätten som i beslut den 8 mars 2010 (mål nummer 7568-09) upphävde polismyndighetens beslut och återförvisade målet till polismyndigheten för ny sekretessprövning. Kammarrätten framhöll att "sekretessprövning ska göras för varje uppgift i de handlingar som begärts ut" samt att "några av de aktuella handlingarna torde... kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick".

I strid mot kammarrättens beslut har polismyndigheten inte gjort någon sådan prövning denna gång heller.

Tvärt om har polismyndigheten fattat samma beslut som förra gången och hänvisar till samma bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen (35 kap 1 §).

Därutöver för polismyndigheten ett något utvidgat resonemang om den sekretess som råder för vissa register som förs av polismyndigheten. Att sekretess i många fall gäller för dessa register betyder dock inte att sekretess även råder för det underlag som finns för uppgifterna i registren. Exempelvis är domar och strafförelägganden, som regelmässigt förs in i registren, nästan undantagslöst offentliga. Oavsett detta har jag inte begärt insyn i polisens register utan jag har begärt att få ta del av vissa, klart specificerade, allmänna handlingar.

Enligt Offentlighets- och sekretesslagen ska varje myndighet organisera sin verksamhet i syfte att underlätta sökandet efter allmänna handlingar. Myndigheten ska tillse att allmänna handlingar kan lämnas ut med skyndsamhet, att de kan skiljas från andra handlingar och att rätten att ta del av dem säkerställs. Dessutom ska myndigheten särskilt beakta att enskilda ges goda möjligheter att söka allmänna handlingar. Några sådana sökmöjligheter fanns inte hos polismyndigheten då jag begärde att få del av de nu aktuella handlingarna. Om polismyndigheten ännu inte organiserat sina register på sådant sätt att det uppfyller lagens krav på tillgänglighet så är, enligt min mening, myndigheten skyldig att själv, med hjälp av de otillräckliga register som nu finns, ta fram de begärda handlingarna. Att det skulle öppna för "vem som helst" att kontrollera exempelvis potentiella arbetstagare, så som polismyndigheten uppger, är knappast riktigt eftersom en sekretessprövning ska göras i varje enskilt fall innan uppgifter lämnas ut.

De allmänna handlingar jag begärt att få ta del av är, som också polismyndigheten uppger i sitt beslut, undantagna den sekretess polismyndigheten åberopar Enligt Offentlighets och sekretesslagen, 35 kap 6 §, gäller uttryckligen inte sekretess för beslut "om huruvida åtal ska väckas, beslut om förundersökning ska inledas eller beslut om att förundersökning ska läggas ned" och inte heller för "uppgift i ärende om strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot".

Polismyndigheten menar dock att den paragrafen inte kan tillämpas eftersom den anser att jag inte hänvisat till "något specifikt ärende". På den punkten vill jag hänvisa

till ett ärende jag hade för några år sedan, Svea Hovrätts ärende Ö 8920-99, beslut 3/12 1999. Det rörde Handens tingsrätt från vilken jag begärt att få ut eventuella domar rörande vissa personer. För sin vägran att lämna ut de av mig begärda handlingarna hävdade tingsrätten då, liksom polismyndigheten nu, att min begäran inte rörde specifika ärenden utan snarare var en begäran om att tingsrätten skulle efterforska om de av mig begärda handlingarna fanns. I sitt beslut konstaterade Svea hovrätt att det för att en handling ska kunna lämnas ut krävs att den på något sätt beskrivs närmare och att den lista med namn och personnummer på 92 personer som jag lämnat in till tingsrätten utgjorde en tillräcklig specificering. I aktuellt fall omfattar listan betydligt färre antal personer men min begäran är lika specifik.

Något nytt har alltså inte tillkommit sedan kammarrätten fattade sitt förra beslut.

Jag har svårt att se att polismyndighetens vägran att efterleva kammarrättens beslut är lagligt och yrkar på att kammarrätten upphäver polismyndighetens beslut även denna gång och ger mig rätt att ta del av de handlingar jag begärt ut i sin helhet eller i de delar de kan anses vara offentliga.

Med vänlig hälsning,

<Per Nygren
Kriminalreperter

Göteborgs-Posten
Polhemsplatsen 5
405 02 Göteborg

Direkt: +4631624121
Växel: +4631624000
Mobil: +46705624121
Per.Nygren@gp.se
www.gp.se
mobil.gp.se

KLAGANDE

Per Nygren
Göteborgs-Posten
Polhemsplatsen 5
405 02 Göteborg

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Polismyndigheten i Västra Götalands beslut den 21 april 2010,
se bilaga A

SAKEN

Rätt att ta del av allmän handling

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten undanröjer det överklagade beslutet och återförvisar målet till Polismyndigheten i Västra Götaland för ny sekretessprövning.

YRKANDEN M.M.

Per Nygren vidhåller sin begäran om att få del av allmänna handlingar. Han anför bl.a. följande. Ärendet har tidigare prövats av kammarrätten som i beslut den 8 mars 2010 upphävde polismyndighetens beslut och återförvisade målet till polismyndigheten för ny sekretessprövning. I strid mot kammarrättens beslut har polismyndigheten inte gjort någon sådan prövning denna gång heller. Tvärt om har man fattat samma beslut som förra gången och hänvisar till samma bestämmelser. Han begär inte insyn i polisens register utan begär att få ta del av vissa, klart specificerade allmänna handlingar. Enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, ska varje myndighet organisera sin verksamhet i syfte att underlätta sökandet efter allmänna handlingar. Myndigheten ska tillse att handlingarna lämnas ut skyndsamt, att de kan skiljas från andra handlingar och att rätten att ta del

av dem säkerställs. Att detta skulle öppna upp för "vem som helst" att kontrollera exempelvis potentiella arbetstagare är knappast riktigt eftersom en sekretessprövning ska göras i varje enskilt fall innan uppgifter lämnas ut. Enligt 35 kap. 6 § OSL gäller uttryckligen inte sekretess för beslut om huruvida åtal ska väckas, beslut om förundersökning ska inledas eller beslut om att förundersökning ska läggas ned och inte heller för uppgift i ärende om strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot. Begäran om utlämnande är tillräckligt preciserad och specifik.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Av utredningen i målet framgår att Kammarrätten i Göteborg i beslut den 8 mars 2010, mål nr 7568-09 upphävt ett beslut meddelat av Polismyndigheten i Västra Götalands län den 3 december 2009 och återförvisat målet för ny sekretessprövning. Beslutet gällde en begäran från Per Nygren att få ta del av uppgifter ur allmänna handlingar rörande 29 namngivna personer. Kammarrätten fann i beslutet att några av handlingarna torde kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick. Kammarrätten konstaterade därför att Polismyndigheten inte gjort en sådan noggrann sekretessprövning som förutsätts enligt 2 kap. 12 § första stycket tredje meningen tryckfrihetsförordningen (TF).

Polismyndigheten har i det nu överklagade beslutet på nytt prövat frågan om utlämnande av de aktuella handlingarna och avslagit Per Nygrens begäran om utlämnande. Som skäl för beslutet anges bl.a. att framställan i praktiken innefattar en begäran att polismyndigheten ska slå på personnummer i sina register och om det blir "träff" lämna ut samtliga anmälningar rörande de angivna personerna. Vidare anför polismyndigheten att uppgifter i registren skyddas av sekretess med stöd av 35 kap. 1 och 3 §§ OSL. Myndigheten har också funnit att uppgifterna inte heller kan lämnas ut med stöd av 35 kap. 6 och 7 §§ samma lag eftersom det inte hänvisats till något specifikt ärende.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Uppgifter av nu aktuellt slag kan vara föremål för sekretess dels med hänvisning till skyddet för en enskild i verksamhet som syftar till att förebygga eller beivra brott m.m., vilket regleras i bl.a. 35 kap. 1 § OSL. Sekretess råder då som regel med ett s.k. omvänt skaderekvisit, vilket innebär att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men. Sekretess kan också gälla till skydd främst för intresset av att förebygga eller beivra brott med stöd av reglerna i bl.a. 18 kap. 1 § OSL. Enligt denna bestämmelse gäller sekretess för uppgift som hänför sig till förundersökning i brottmål eller till angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål eller i annan verksamhet för att förebygga brott, om det kan antas att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas om uppgiften röjas. Kammarrätten konstaterar inledningsvis att Polismyndigheten endast prövat frågan om sekretess föreligger med hänvisning till skydd för den enskildes personliga och ekonomiska förhållanden enligt reglerna i 35 kap. OSL.

Polismyndigheten har i det nu överklagade beslutet visserligen anfört att sekretess råder enligt 35 kap. 1 § OSL, men myndigheten anför också att någon prövning utifrån bestämmelserna i 35 kap. 6 eller 7 §§ samma lag inte gjorts med hänvisning till att det inte rör sig om ett specifikt ärende.

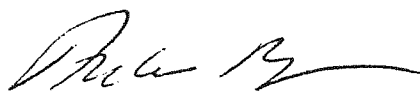
Per Nygrens begäran omfattar polisanmälningar samt efterföljande beslut rörande 29 namngivna personer. Kammarrätten konstaterade i sitt tidigare avgörande att begäran om utlämnande är tillräckligt specifik för att en skyldighet ska anses föreligga enligt TF:s regler att göra en noggrann sekretessprövning. Skäl saknas att nu göra en annan bedömning. Polismyndigheten har därför bort göra en noggrann sekretessprövning med

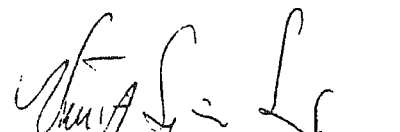
hänsyn främst till bestämmelserna i 35 kap. 1 § OSL, men även med beaktande av bestämmelserna i 35 kap. 6 och 7 §§ samma lag. Då, enligt kammarrättens bedömning, någon sådan prövning inte har gjorts ska det nu överklagade beslutet undanröjas och målet återförvisas till Polismyndigheten för en ny prövning.

Talan får enligt 34 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) inte föras mot detta beslut.

Carl Gustav Fernlund

Ingvar Johansson

Anders Bengtsson

Viktoria Sjögren Samuelsson
referent

BESLUT

Datum
2010-07-09

Diariernr (åberopas vid korresp)
AL-187-10948/09

Framställning att få del av uppgifter

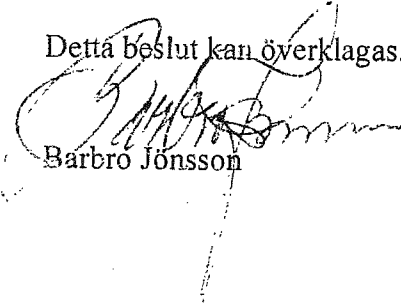
Per Nygren, Göteborgsposten, har begärt att få ut uppgifter avseende 29 namngivna personer. Polismyndigheten i Västra Götaland har vid två tillfällen avslagit framställningen. I båda fallen har besluten överklagats och Kammarrätten i Göteborg har återförvisat ärendet till Polismyndigheten.

Nygren har därefter i mail vidhållit sin framställning.

Som konstaterats i tidigare beslut är frågor om vilka personer som förekommer i polisens register huvudsakligen föremål för sekretess. Detta kommer också till uttryck i innehållet i den s.k. allmänhetens dator. Där kan man söka på ett känt K-nummer (diarienummer) eller brottsdatum. Det går att söka på ett datumintervall och då får man fram samtliga ärenden som kommit in under den tiden. De uppgifter som då framgår är K-nummer, brottsrubricering, brottsdatum och handläggande enhet inom polisen. I inget fall är uppgifterna knutna till person.

Polismyndigheten har nu gjort slagningar på de 29 namngivna personerna. De uppgifter ut som framgår av bilagan till detta beslut lämnas ut. Eftersom utgångspunkten är personnummer lämnas inte uppgift om K-nummer för att ärendena inte skall kunna knytas till enskild person. Skälet för detta är sekretess enligt 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen, dvs. det är inte uppenbart att ytterligare uppgifter och handlingar kan lämnas ut utan men för de berörda personerna eller dem närstående.

Detta beslut kan överklagas.

Barbro Jönsson

2006

Antal anmälda brott: 28

Brottsrubriceringar:	Framkallande av fara för annan	1	
	Skadegörelse	8	
	Olaga hot	4	
	Grovt olaga hot	1	
	Ofredande	1	
	Stöld	1	
	Misshandel	9	
	Grov misshandel	1	
	Brott mot lagen om tillsyn över hundar och katter	1	
	Vapenbrott	1	
	Handläggande enhet:	Hisingen	5
		City	10
Kortedala		7	
Stenungsund		1	
V. Frölunda		5	

2007

Antal anmälda brott 23

Brottsrubriceringar:	Skadegörelse	5	
	Förtal	5	
	Uppvigling	1	
	Olaga hot	1	
	Grovt olaga hot	1	
	Misshandel	2	
	Grov misshandel	2	
	Försök till misshandel	1	
	Stöld	2	
	Försök till grov misshandel alt. grovt olaga hot	1	
	Grovt vållande till kroppsskada	1	
	Framkallande av fara för annan	1	
	Handläggande enhet:	Mölnadal	2
		Hisingen	8
Västra Frölunda		5	
Uddevalla		1	
Kungälv		1	
PKC		1	
City		2	
Kortedala		3	

2008

Antalet anmälda brott: 33

Brottsrubriceringar:	Ofredande	6
	Skadegörelse	8
	Förtal	3
	Grov misshandel	1
	Misshandel	6
	Oredligt förfarande	1
	Olaga hot	3
	Egenmäktigt förfarande	1
	Försök till grov misshandel	1
	Stöld	1
	Övergrepp i rättssak	1

Handläggande enhet:	Västra Frölunda	4
	Mölnadal	4
	Kortedala	7
	Kungälv	9
	PKC	2
	Hisingen	6
	Angered	1

2009

Antalet anmälda brott: 11

Brottsrubriceringar:	Skadegörelse	4
	Olaga hot	1
	Misshandel	1
	Rån	1
	Övergrepp i rättssak	1
	Egenmäktigt förfarande	1
	Försök till rån	1

Handläggande enhet:	PKC	4
	Stenungsund	2
	Näposam 1	2
	Västra Frölunda	1
	Angered	1
	City	1

Polismyndigheten i Västra Götaland
Box 429
401 26 Göteborg

Samt:
Kammarrätten i Göteborg
Box 1531
401 50 Göteborg

Överklagande av polismyndighetens i Västra Götaland beslut av den 9 juli 2010 rörande rätt att ta del av allmänna handlingar, ärende nummer AL-187-10948/09

Jag har begärt att få ta del av vissa allmänna handlingar. Min begäran har två gånger tidigare prövats av Kammarrätten sedan Polismyndigheten underlåtit att göra en verklig sekretessprövning.

Den 8 mars framhöll Kammarrätten (i mål 7568-09) att "sekretessprövning ska göras för varje uppgift i de handlingar som begärts ut" samt att "några av de aktuella handlingarna torde ... kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick". Ärendet återförvisades till Polismyndigheten för ny sekretessprövning.

Polismyndigheten fattade då ett nytt beslut som i huvudsak var en upprepning av dess första beslut. Det innehöll inte en sådan sekretessprövning som Kammarrätten efterlyst.

I sitt andra beslut i detta ärende (i mål 2195-10) hänvisar Kammarrätten till domstolens första beslut och framhåller att "polismyndigheten har därför bort göra en noggrann sekretessprövning med hänsyn främst till bestämmelserna i 35 kap 1 § OSL. Men även med beaktande av bestämmelserna i 35 kap. 6 och 7 §§ samma lag. Då, enligt Kammarrättens bedömning, någon sådan prövning inte har gjorts ska det nu överklagade beslutet undanröjas och målet återförvisas till Polismyndigheten för ny prövning".

Polismyndigheten har nu (i beslut daterat den 9/7, mig tillhanda den 13/7) åter igen fattat ett sorts beslut i ärendet. Beslutet innehåller inte någon sekretessprövning av det slag som Kammarrätten två gånger beslutat om. Riktigt vad Polismyndighetens beslut innehåller är jag inte säker på att jag förstått mer än att jag förvägras ta del av de handlingar jag begärt att få ta del av och som enligt OSL är undantagna den sekretess Polismyndigheten åberopar och enligt Kammarrättens tidigare beslut "torde kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick".

Till grund för det nu aktuella beslutet hänvisar Polismyndigheten till vilka sökmöjligheter som finns i en så kallad allmänhetens dator hos myndigheten. Den beskrivning myndigheten ger av funktionerna hos denna allmänhetens dator visar det som jag tidigare påstått i något av mina överklaganden, nämligen att polismyndighetens handlingar för närvarande inte hanteras på ett sådant sätt som förutsätts i 4 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen. Att polismyndigheten använder denna brist som argument för att undanhålla allmänna och offentliga handlingar är, milt uttryckt, förvånande.

Därutöver säger sig polismyndigheten nu har gjort slagningar på 29 namngivna personer och fått fram en lista, från vilken personnummer och K-nummer tagits bort med hänvisning till 35

kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen. En sådan lista, synbarligen sammanställd från något av Polismyndighetens diaries, har jag inte begärt att få ta del av.

De polisanmälningar och uppföljande beslut som jag begärt att få ta del av och som kammarrätten två gånger uppdragit åt polismyndigheten att sekretesspröva nämns så vitt jag förstår över huvud taget inte i Polismyndighetens senaste beslut.

Rätten att ta del av allmänna handlingar ”till främjande av ett fritt meningsutbyte och en allsidig upplysning” är en hörnsten i svensk demokrati. Möjligheten för medborgarna att kontrollera myndigheterna är särskilt viktig då det gäller en myndighet med den makt Polismyndigheten utövar. I det här fallet utgjorde min begäran ett led i en granskning av hur Polismyndigheten hanterat en viss typ av politiskt motiverade brott mot en särskilt utsatt målgrupp. I vilken mån har förundersökningar inletts? Vilka ansträngningar har gjorts innan förundersökningarna lagts ned? Har Polismyndigheten fullgjort sin skyldighet att utreda anmälda brott på ett sätt som medborgarna kan anse rimligt?

Polismyndighetens vägran att lämna ut allmänna handlingar som normalt är offentliga (så som beslut om nedlagda förundersökningar med mera) och dess trots mot två domstolsbeslut är förvånande. Jag har arbetat som journalist i närmare fyrtio år och många gånger begärt och fått ut uppgifter av samma slag som i detta fall. Aldrig tidigare har jag mött den inställning till tryckfrihetsförordningen och domstolsbeslut som Polismyndigheten visar i detta fall.

För att undvika att Polismyndigheten upprepar sitt beslut i det oändliga vädjar jag till Kammarrätten att denna gång begära in handlingarna från Polismyndigheten och själv göra en sekretessprövning.

I vart fall yrkar jag på att Kammarrätten upphäver Polismyndighetens beslut även denna gång och ger mig rätt att ta del av handlingar jag begärt ut i sin helhet eller i de delar de kan anses vara offentliga.

Enligt Polismyndighetens beslut ska denna överklagan sändas in till Polismyndigheten. För att undvika ytterligare fördröjning, och med vetskap om den långa tid Polismyndigheten hittills tagit på sig mellan varje beslut, sänder jag denna överklagan samtidigt till Kammarrätten.

Med vänlig hälsning

Per Nygren
Reporter
Göteborgs-Posten
405 02 Göteborg

Telefon: 031-62 41 21
Mobil: 070 5 62 41 21

KLAGANDE

Per Nygren
Göteborgs-Posten
Polhemsplatsen 5
405 02 Göteborg

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Polismyndigheten i Västra Götalands beslut den 9 juli 2010,
dnr AL-187-10948/09, se bilaga A

SAKEN

Rätt att ta del av allmän handling

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver det överklagade beslutet och bestämmer att polismyndigheten ska lämna ut de beslut som anges under skälen för kammarrättens avgörande.

Kammarrätten återförvisar målet till polismyndigheten för ny sekretessprövning av uppgifterna i de handlingar som lämnats till domstol med anledning av åtal och uppgifterna i aktuella polisanmälningar och till dessa ärenden hörande övriga handlingar.

YRKANDEN M.M.

Per Nygren vidhåller sin begäran att i sin helhet eller i de delar de kan anses offentliga få ta del av de aktuella handlingarna och anför bl.a. följande. De polisanmälningar och uppföljande beslut som han begärt att få ta del av, och som kammarrätten två gånger tidigare uppdragit åt polismyndigheten att sekretesspröva, nämns inte i polismyndighetens nu aktuella beslut.

SKÅLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Av 35 kap. 1 § första stycket 1 offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, framgår att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men och uppgiften förekommer i utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål.

Enligt 35 kap. 6 § första stycket 1 OSL gäller sekretessen enligt 1 § inte beslut om huruvida åtal ska väckas, beslut om att förundersökning inte ska inledas eller beslut om att förundersökning ska läggas ned.

Enligt 35 kap. 7 § OSL upphör sekretessen enligt 1 § första stycket att gälla hos de myndigheter och i de verksamheter som anges där, om uppgiften lämnas till domstol med anledning av åtal, om inte

1. sekretess för uppgiften ska gälla hos domstolen enligt 12 § eller 36 kap. 2 §,
2. uppgiften uppenbarligen saknar betydelse i målet, eller
3. uppgiften finns i en handling som har kommit från en annan myndighet där uppgiften är sekretessreglerad.

Kammarrätten gör följande bedömning.

I det efterfrågade materialet finns beslut om att förundersökning inte ska inledas och beslut om att förundersökning ska läggas ned. Av ovannämnda bestämmelse i 35 kap. 6 § första stycket 1 OSL följer att sekretess inte gäller för sådana beslut. Dessa ska därför lämnas ut.

Vidare innehåller materialet handlingar som lämnats till domstol med anledning av åtal. En prövning av om uppgifterna i dessa handlingar kan läm-

nas ut ska göras med beaktande av bestämmelsen i 35 kap. 7 § OSL. Någon sådan prövning har emellertid, såvitt framgår av handlingarna, inte skett. Det ankommer i första hand på polismyndigheten att göra denna prövning. Ärendet ska därför i denna del visas åter till polismyndigheten för fortsatt behandling.

De polisanmälningar och till dessa ärenden hörande handlingar som Per Nygren begärt att få ta del av har sekretessbelagts av polismyndigheten med åberopande av 35 kap. 1 § OSL.

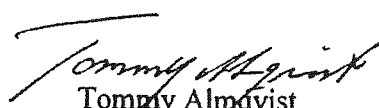
Kammarrätten har vid tidigare prövning av Per Nygrens begäran (se kammarrättens beslut den 8 mars 2010 i mål nr 7568-09 och den 7 juni 2010 i mål nr 2195-10) konstaterat att några av de aktuella handlingarna torde kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick utan att det uppkommer sådan skada eller men för enskild eller närstående till denne som avses i 35 kap. 1 § OSL. Denna bedömning kvarstår. Polismyndigheten har emellertid ännu inte ha gjort en sådan noggrann sekretessprövning av uppgifterna i dessa handlingar som Per Nygrens begäran ska föranleda. Ärendet ska därför även i denna del prövas på nytt av polismyndigheten.

Mot bakgrund av att kammarrätten nu för tredje gången haft att överpröva polismyndighetens beslut att avslå Per Nygrens begäran att få del av de ifrågavarande handlingarna trots att kammarrätten vid tidigare prövningar uttalat att en del handlingar torde kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick finner kammarrätten skäl att framhålla följande. För att en enskild ska lida skada eller men av att en uppgift röjs krävs att uppgiften är hänförlig till en viss individ. Det innebär att man i allmänhet bör kunna lämna ut s.k. avidentifierade uppgifter utan att risk för skada eller men uppkommer. I enstaka fall kan det emellertid tänkas att en avidentifiering inte är tillräcklig för att hindra att samband mellan uppgiften och individen spåras. Huruvida en sådan risk föreligger får bedömas efter omständigheterna i det enskilda

fallet (se Lenberg m.fl., Offentlighets- och sekretesslagen En kommentar,
avsnitt 4.5.2 s. 23 samt prop. 1979/80:2 Del A s.84).

Peter Edström

Tommy Almqvist
referent

Lennart Berglund

/Tore Arvidsson

Nygren Per (GP)

Från: Nygren Per (GP)
Skickat: den 20 januari 2011 16:24
Till: 'justitieombudsmannen@riksdagen.se'
Kopia: 'polismyndigheten.vastragotaland@polisen.se'
Bifogade filer: kammarrättsbeslut.pdf
 IO-anmälan

Anmälan mot Polismyndigheten i Västra Götaland och dess chefsjurist Barbro Jönsson, rörande begäran om utbekommande av allmänna handlingar, polismyndighetens diarienummer AL-187-10948/09.

Den 24 november 2009 begärde jag via mejl att få ta del av vissa beslut hos polismyndigheten i Västra Götaland.

Den 3 december samma år beslöt polismyndigheten genom Barbro Jönsson att avslå min begäran.

Kammarrätten i Göteborg beslöt 2010-03-08, mål nr 7568-09, att upphäva det överklagade beslutet och återförvisa det till polismyndigheten för ny sekretessprövning.

Den 29 mars påminde jag polismyndigheten om kammarrättens beslut.

Den 21 april beslöt polismyndigheten genom Barbro Jönsson att på nytt avslå min begäran dock utan att göra den sekretessprövning som kammarrätten beslutat om.

Den 7 juni beslöt kammarrätten i mål nr 2195-10 att undanröja polismyndighetens beslut och återförvisa målet till polismyndigheten för ny sekretessprövning.

Efter påminnelse från mig beslöt polismyndigheten den 9 juli att på nytt avslå min begäran, dock utan att göra en sådan sekretessprövning som kammarrätten beslutat om.

Den 4 januari i år avkunnade kammarrätten en dom i mål nr 3819-10 som upphävde polismyndighetens beslut och dels uppdrog åt polismyndigheten att till mig lämna ut vissa beslutshandlingar och dels att göra en ny sekretessprövning för vissa andra handlingar som ingick i min begäran.

Den 10 och 18 januari har jag via mejl påmint polismyndigheten om kammarrättens dom.

Jag har ännu inte fått ut några handlingar eller fått något beslut om sekretessprövning.

Jag menar att polismyndigheten och dess chefsjurist Barbro Jönsson gjort sig skyldig till flera allvarliga fel:

- dels genom att inte göra någon verklig sekretessprövning av min begäran,
- dels genom att dröja med att ta beslut i nio dagar (mellan 24/11 och 3/12 2009), 46 dagar (mellan 8/3 och 21/4 2010), och 32 dagar (mellan 7/6 och 9/7 2010) i strid mot tryckfrihetsförordningens skyndsamhetskrav,
- dels genom att inte omedelbart (och ännu 16 dagar efter kammarrättens dom) inte ha lämnat ut de handlingar som kammarrätten beslutat ska lämnas ut eller gjort en ny sekretessprövning av övriga handlingar,
- dels, och framför allt, genom att trotsa i vart fall två, möjligen tre, kammarrättsbeslut genom att

underlåta att göra en verklig sekretessprövning på det sätt kammarrätten beslutat om.

Jag har svårt att tro att Barbro Jönsson agerat så som hon gjort av okunnighet. Hon borde vara väl förtrogen med tryckfrihetsförordningen och sekretesslagstiftningen och väl kompetent att läsa innantill i kammarrättens beslut. Jag tror därför att Barbro Jönsson avsiktligt handlat i strid mot bättre vetande.

Jag har skadats i min yrkesutövning av detta agerande. Handläggningen hos polismyndigheten uppfyller inte de krav som uppställs i lag och grundlag. Den felaktiga handläggningen utgör också ett angrepp på det allmänna intresset av insyn i den offentliga verksamheten. Då polismyndigheten ägnar sig åt domstolstrots skadar det också förtroendet för rättsväsendet i stort och polismyndigheten i synnerhet.

Jag bifogar i pdf-format kammarrättens tre avgöranden. Önskar JO ta del av ytterligare handlingar skickar jag gärna också dem.

Med vänlig hälsning

Per Nygren
Reporter

Göteborgs-Posten
Polhemsplatsen 5
405 02 Göteborg

Direkt: +4631624121
Växel: +4631624000
Mobil: +46705624121
Per.Nygren@gp.se
www.gp.se
mobil.gp.se

– JO –

Stf justitieombudsmannen
Hans Ragnemalm

BESLUT

Datum	Dnr	Sid
2011-02-25	369-2011	1 (1)

Anmälan till JO

Per Nygren har i en anmälan framfört klagomål mot chefsjuristen Barbro Jönsson vid Polismyndigheten i Västra Götaland med anledning av handläggningen av en begäran om att få ut allmänna handlingar. Han har bl.a. uppgett att Barbro Jönsson vid i vart fall två tillfällen "trotsat" beslut av Kammarrätten i Göteborg genom att – sedan kammarrätten efter överklaganden återförvisat ärendet till polismyndigheten – underlåta att göra en sådan verklig sekretessprövning som kammarrätten beslutat om. Han är vidare missnöjd med handläggningstiden i ärendet.

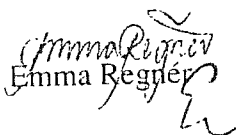
Handlingarna i det aktuella ärendet har infordrats och granskats (AL187-10948/09), varvid bl.a. har kommit fram att kammarrätten har återförvisat det aktuella målet till polismyndigheten vid tre tillfällen.

Anmälan rör frågor (jfr JO 2003/04 s. 435 och JO 2006/07 s. 481) som lämpligen kan utredas och prövas av åklagare, som inte tidigare prövat samma sak. Det finns därför förutsättningar att, med stöd av 18 § lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän, lämna över anmälan till Åklagarmyndigheten för handläggning.

Anmälan överlämnas till Åklagarmyndigheten för handläggning. Jag önskar ta del av åklagarens beslut och eventuella utredning i ärendet.

Ärendet avslutas.

Hans Ragnemalm

Emma Regner

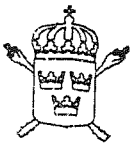
Sändlista

Per Nygren

Åklagarmyndigheten

Postadress	Gatuadress	Telefon	Texttelefon	Telefax	Webbplats
Box 16 327 103 26 STOCKHOLM	Västra Trädgårdsgatan 4	08-786 40 00	08-786 61 15	08-21 65 58	www.jo.se

Riksenheten för polismål, Malmö

Anmälan om brott

Justitieombudsmannen (JO) har till Åklagarmyndigheten överlämnat bifogad anmälan om brott av en anställd inom Polisen. Anmälan överlämnas nu till er för handläggning.

På riksåklagarens vägnar

Peter Lundkvist

Stefan = tel: 010-5818090
förunders handlägg
ämnen

AM - 38787

(hollat 24/5-11 EW)

inga besw 14/7-11

Göransson rean k 11 8/8-11

~~6676800~~

010
5618096

20/9-11
FU in ledd på k
BD och på k
Hatt
För kännedom till
Per Nygren

Polismyndighet
Rikspolisstyrelsen IU

Enhet
Utredningsenhet Malmö

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Diariernr
0150-K3218-11

Hörd person		Personnummer
Skyddad person, Manuell registrering av personuppgifter		19550629-4361
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Nej	
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
I tjänstefel enligt gärningsbeskrivning som mt har tagit del av.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Peter Hägerbrand	2011-10-28	13:10	14:30
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Göteborgs Polishus	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvitne	Utskrivet av		
	I-LJ		

Borättelse

Förhørsledare: Peter Hägerbrand, kom
Förhørsledare: Stefan Göransson, CÅ
Den hörde: *Barbro Jönsson*
Advokat: Lars Schmith

Den här gärningsbeskrivningen den har du fått till dig så den har du sett. Och jag tänkte höra vad har du för kommentar eller inställning till den gärningsbeskrivningen?

Vad menar du med det?

Ja om du vill säga någonting om den.

Nej.

Nej då tänkte jag om du kunde börja med och berätta lite grann om din utbildning och yrkeserfarenhet inom rättsväsendet.

Varför det, varför behövs det, ska vi inte ägna oss åt det som ni påstår att jag har gjort. Min bakgrund har väl ingenting med saken att göra?

Nähä okej, så du vill heller inte berätta någonting om din utbildning till exempel inom sekretessfrågor?

Nej.

Kan du berätta nu den här tjänsten som du har, vad innebär den?

Har ni satt er in i vilket förhållande det är ni pratar om just nu? Det förefaller inte vara på det sättet, för den tjänsten jag har nu har igen relevans för det här. För den tjänsten hade inte jag när jag tog den första beslutet. Men det har ni uppenbarligen inte tagit reda på.

Nej men om vi går tillbaka då när du tog beslutet, vilken tjänst hade du då?

Då hade jag tjänsten, stabschef på Länskriminalpolisen, vilket framgår av beslutet om ni hade läst dom.

Mm okej. Om vi tar den tiden då när detta hände, kan du berätta lite grann om delegationen på den här tjänsten?

Jag hade delegationen att ta myndighetsbeslut på sekretess(hörbart).

Ja.

Och det har jag fortfarande.

Mm okej, ja men om vi då går till just detta ärendet som det handlar om.

Kan, du vill inte utveckla skillnaden då mellan den delegation du hade som stabschef?

Det var ju ingen skillnad.

Och den du har nu som chefsjurist?

Inte när det gäller sekretessärendena, det fanns ingen skillnad.

Nej.

Skillnaden var den att jag hade en personlig delegation som stabschef eftersom jag inte är polisanställd. Och i dag ingår den i mandatet som chefsjurist, för det står i delegationsordningen.

Jaha.

Men i övrigt så skillnaden är ju den att jag kan pröva alla ärenden i hela myndigheten i dag.

Och tidigare kunde du som stabschef?

(Ohörbart). Men i övrigt fanns inga skillnader.

Jaha.

Ja bakgrunden var ju att det var en journalist Per Nygren och han kom med en skrivelse som inkom här den 24 november.

2000?

9, och han önskade ta del av polisanmälningar där ett antal namngivna personer fanns upptagna som målsägare under åren 2006 till och med 2009. Och enligt Per Nygren så skulle dom här personerna av olika skäl, bland annat politiska, ha utsatts för våld, skadegörelse,

ofredande och andra brott. Och han ville nu därför veta i vilken mån detta polisanmälts, och i förekommande fall vad polisanmälningarna har lett till. Det är den här skrivelsen.

Mm.

Det känner du igen?

Mm.

Ja, när du fick den här skrivelsen då, hur resonerade du då, hur tänkte du runt den?

Alltså jag förstår inte riktigt vad du menade, jag tittade naturligtvis på innehållet och gör en bedömning om det är en uppgift som vi kan lämna ut eller inte, eller rättare sagt så är det så att skrivelsen kommer till handläggaren för Länskriminalpolisen, Birgitta Rundkvist, som i sin tur kommer till mig och frågar "vad ska vi göra med det här", och då gör vi, då diskuterar vi och sedan gör jag den bedömningen att här råder sekretess enligt 35:1. Alltså så svarar vi, vi lämnar inte ut dom uppgifterna.

Nej fast det kom ett beslut från dig då den 3 december, det är detta här.

Ja det samtar jag.

Känner du igen det?

Ja.

Ja och ja kan du berätta lite grann om ditt beslut?

Jamen du har ju det, jag förstår inte riktigt vad det är du menar, jag är antagligen jävligt dum i huvudet. Det jag tänker och det jag resonerar det framgår ju av handlingarna. Det står i beslutet. Och vad är det mer du vill veta?

Okej.

Nämen jag frågar vad är det du vill veta mer än det som framgår av beslutet?

Nej det är kanske mer du vill säga, jag vet inte.

Hur såg du på den här begäran, hade du någon uppfattning vad det gällde för någonting, och hur du vad du såg för problemställningar i begäran, du måste i din funktion där ha fått massor av olika sekretessbegäran att ta ställning till, hur såg du på detta, är det någonting du

Nämen alltså jag såg väl på det som på alla andra begärande, framställningar, att det handlar alltid om en framställan när man får journalist om man får ut uppgifter och journalisten själv medger redan i sin framställning att det här kan vara väldigt känsligt för vissa personer. Och preciserar mer ta omvänd skaderekvisit, alltså är det inte uppenbart att uppgifterna kan lämnas ut. Och det uppstår en risk för skada redan genom att man talar om, OM det finns några anmälningar över huvud taget. Alltså får han det beskedet att vi lämnar inte ut de uppgifterna.

Mm, hade det någon betydelse för ditt beslut att det var en speciell kategori av människor det handlade om?

Det visste inte jag i det läget.

Det visste inte du?

Utan det enda jag visst det var det han hade skrivit där, och jag visste inte vad han var efter, och det är och andra sidan, alltså betydelsen är vad det gäller med Efter har ingen relevans i sammanhanget annat än om jag vet det och det kan underlätta att lämna ut vissa uppgifter. Men alltså på andra hållet har det så att säga ingen betydelse då va. Och det jag gjorde det var att jag sa till Birgitta att säg till honom att eftersom han har tillgång till alla personnummerna så vet han vilka personer det här är. Och ett sätt att underlätta detta det är att han begär att få en fullmakt ifrån dom, då kommer vi att lämna ut uppgifterna. Men det är uppenbarligen inte intressant för Nygren, för det försökte han inte ens. Om det om det kanske till och med är så det vet inte jag, det är en ren spekulation från min sida, om han har gjort det och dom har fått klart för sig att dom inte är intresserade, vilket i så fall bekräftade att jag har rätt när jag inte lämnar ut uppgifterna.

Du pratar där om 35:1 ja, så finns också 35:6, är det någonting som du har funderat på?

(Tystnad)

Som handlar om undantag från sekretess.

Ja alltså du menar uppgiften strafföreläggande och liknande, men här får man ju då göra den bedömningen, alltså om man (ohörbart) på tidigare stadium vet man ju inte om det är ett strafföreläggande eller inte. Och eftersom det är konkret i 35:6 att det handlar om strafföreläggande.

Eller nedlagda förundersökningar.

Eller nerlagda, ja men nerlagda förundersökningar är ju sekretessbelagda.

Med beslut?

Med besluten nej, men här stannar vi ju på tidigare stadium och säger i huvudsak, det är inte det han efterfrågar utan han efterfrågar, har dom här personerna gjort en anmälan. Och då går jag in och gör den bedömningen, att det svarar vi inte på.

Mm, ja är det någonting mer du vill säga om just detta beslutet?

Nej.

Nej, sedan den 10 december så kom det en skrivelse från Per Nygren till Polismyndigheten då i Västra Götaland och som ställdes till dig. Och han överklagade då Polismyndighetens beslut till kammarrätten.

Ja det är säkert rätt.

Ja och sedan den 14 december så har du kommit med en skrivelse här, är det något som du känner igen?

Ja.

Ja och då skrev du till kammarrätten i Göteborg och bifogade Per Nygrens överklagande av

polismyndighetens beslut ifrån den 3 december att inte lämna ut begärda handlingar. Kan du säga någonting hur du resonerade då?

Nej men han har ju inte anfört någonting i sitt överklagande som gör att jag ändrade på mitt beslut och då ska det ju skickas till kammarrätten.

Mm, och sedan då den 8 mars kom det ett beslut från kammarrätten i Göteborg, och då stod det där att, "Kammarrätten upphäver det överklagade beslutet och återförvisar målet till polismyndigheten i Västra Götaland för ny sekretessprövning". Och när du fick detta beslutet, vad tänkte du då?

Jag tänkte för det första att dom inte har fattat vad det var jag ville säga i mitt första beslut, men så satte jag mig ner och tittade och då hade jag dessutom haft kontakt med åklagarkammaren eller stora åklagarkammaren här i Göteborg, och dom har haft likartade framställningar och dom har tagit likartade beslut. Och när jag tittade på deras beslut så framgick det ju att dom hade då gjort bedömningar utifrån lite andra bestämmelser än dom vi hade tittat på första gången och då gör jag en ny bedömning där jag tittar på dom bestämmelserna och så kommer jag fram till att jag ska fortfarande inte lämna ut dom här uppgifterna.

Resonerade du med någon person om just detta?

Ja det är väl klart att jag gjorde.

Är det någon som du vill...?

Nej för det kommer jag inte ihåg i dag vem det var jag pratade med, för jag har pratat med flera olika personer.

Var har dom jobbat då någonstans?

I huset.

I huset, okej. För här står ju så här, om man läser innantill, "Av andra kapitlet, 12 paragrafen, 1 stycket tredje meningen, tryckfrihetsförordningen, framgår att om handling inte kan tillhandahållas utan att få den del därav som inte får lämnas ut röjs, ska den i övriga delar göras tillgänglig för sökanden till avskrift eller kopia. Bestämmelsen innebär att en sekretessprövning ska göras för varje uppgift i dom handlingar som begärts ut. Finner myndigheten att handlingar inte kan lämnas ut i sin helhet ska handlingen lämnas ut med dom sekretessbelagda delarna maskerade." Vad säger du om det?

Ja vad vill du jag ska säga om det, dom återförvisar ärendet för att jag ska göra en ny sekretessprövning, det är jag som gör det på mitt tjänsteansvar. Kammarrätten kan inte ge mig någon order om hur jag ska göra. Jag går in och gör min bedömning, och bedömer att jag kan inte lämna ut någon handling över huvud taget. Och då är det det beslutet jag ska ta. Och sedan får kammarrätten ha synpunkter, och dom har ju utvecklat sina synpunkter där, men vi är inte överens i den rättsliga bedömningen. För det är det det handlar om när vi gör rättsliga bedömningar. Och då gör jag en ny prövning, jag diskuterar med min omgivning och så tar jag det beslutet.

Mm ja om vi bara ska fortsätta lite grand hur dom skriver här så, jag läser innantill. "Några av dom aktuella handlingarna torde vidare kunnat lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick."

Hur vet dom det?

Mm.

Det är det jag alltid har reagerat över att kammarrätten sitter och har synpunkter, hur vet dom det, och varför lämnar dom inte ut dom själv då. Om dom har tillgång till dom?

Men du hade ingen tanke på att ändra det på något sätt?

Nej alltså jag säger ju att jag sätter mig ner och gör en ny bedömning, och efter den kommer jag fram till att jag ska inte lämna ut handlingarna. Vill du på något sätt sitta här och påstå att jag bara skulle ha skitit i vad kammarrätten har sagt, är det det du vill antyda då?

Nej jag frågar dig bara.

Ah du frågade mig om jag inte tänkte ändra mig, och det är det du säger i den antydanden.

Nej jag frågade om du hade sådana tankar, men jag förstår hur du menar.

Jag skulle gärna vilja att du utvecklade lite där du sa att åklagarärendet hade haft likartade propåer som hade fått en annan.....

Ja dom hade åberopat lite andra bestämmelser och andra paragrafer då än vad jag hade gjort va, så jag fick en sådan ett sådant beslut, en kopia. Och så tog jag ett sådant beslut och efter det att jag tog mitt beslut så ändrade kammarrätten i Stockholm, av någon anledning som jag inte fattar varför kammarrätten i Stockholm skulle göra det, men dom ändrade då på åklagarväsendets beslut. Och konstaterade eller vände på det och sa exakt samma sak som åklagarväsendet sa hur kammarrätten här i Göteborg hade sagt till mig innan då.

Men det var alltså begäran att få ut

Alltså det var likartade förhållanden, så under en period där så var det uppenbarligen så att någon journalisthögskola eller någonting sådant, dom höll på med att dom skickade in begäran från olika håll och kanter, med deras personnummer då, där dom begärde att få ut allt som vi hade på dom, eller om dom ville ha ut vissa saker och sådant där va. Och det var väl en likartad historia som dom hade fått då med ett antal personnummer hos åklagarkammaren, där man hade gjort samma bedömning som jag gjorde då.

Den vägran att lämna ut, det var ju enligt (ohörbart), den togs ju i kammarrätten?

Nej den togs inte i Kammarrätten. Inte det beslutet jag fick av dom, det kan ju vara någon annan då, men för det vet jag att den väntade dom på i Stockholm också då.

Har du tillgång till det avgörandet, som då måste ha varit centralt när du skriver i ditt beslut den 21 april.

Ja om vi nu ska fatta det beslutet, ja det var det ju, därför att då har dom ju gjort klart att man eller rättare sagt, då har ju två kammarrätter oberoende av varandra prövat samma sak va. Och då visar, då visar ju kammarrätten i Stockholm att inte heller dom bestämmelserna eller att dom inte heller anser att om man resonerar på det sättet, så tycker dom att man ska göra så utan dom är väl också då återförvisade också till Göteborg. Och vad Göteborg gör sedan det vet inte jag, för att då har jag fått det klart för mig att det resonemanget köper inte varken kammarrätten i Göteborg eller kammarrätten i Stockholm, va. Oavsett vilken paragraf det är man tillämpar så köper dom inte det liksom ärligt.

Ja nu kom vi in en del här på den 21 april ja då kom det ett beslut, ett myndighetsbeslut ifrån dig.

Nej nu har du hoppat kammarrättens andra beslut där.

Ja det kommer lite senare.

Nej kammarrätten.....

Är det 7 juni.....

Nej då har du missat ett av du har du missat det beslutet från kammarrätten.

Vilket beslut skulle det vara då?

Ja det ligger där emellan, nej vänta mittåt 21 april, nej fel, ähh nu är jag fel i datum, 21 april när jag tar mitt andra då när jag tar mitt andra beslut, då har kammarrätten i Stockholm fortfarande inte avgjort sitt ärende på åklagarna. Utan alltså det, ja inför mitt andra beslut, så har jag fått det här ifrån åklagarna när dom var ute och tittade på det så tar jag det beslutet då, va. Efter det att jag har fattat det beslutet men innan kammarrätten i Göteborg har avgjort det andra gången, så har kammarrätten i Stockholm kommet med ett beslut som inte köper Göteborg åklagarmyndighets beslut på åklagarkammaren. Så när jag tar beslutet den 21 april då har jag inte tillgång till kammarrätten i Stockholm.

Nej men du har tillgång till Göteborg åklagarkammarens beslut, ja.

Åklagarkammarens beslut, ja.

Har du möjlighet att ta fram det beslutet?

Alltså jag har det någonstans

Det måste du hålla med mig om att det har väl betydelse för ditt beslut?

Ja det har stor betydelse för mitt beslut, för att då har jag resonerat, och då har jag antagligen också, med största sannolikhet bollat det med Lisbeth eller någon. Och så säger hon, jamen jag alltså på något sätt så får jag reda på att dom har tagit ett likartat beslut då va.

Ska vi då för tydligheten skull säga att Lisbeth är alltså kammarchefen i Göteborgs åklagarkammare.

I Göteborg ja, Lisbeth Johansson.

Som har väl befogenheter att fatta myndighetsbeslut för åklagarkammaren.

Jaja ja.

Nej det är bara så att vi...

Ja nej så att så uppenbarligen har jag ju i något sammanhang bollat det med henne då, eller jag kommer inte ihåg idag hur jag fick det klart för mig att hon har ett liknande beslut, men jag vet att jag har pratat med Lisbeth om att det var hon som skickade till mig.

Men du vet du har beslutet och tror dig kunna hitta det?

Ja någonstans har jag det. Det var kanske till och med att det låg i, nej ahh jag tittar i någon av mina pärmar, skulle jag tro.

Då kan vi väl göra kanske en anteckning där (ohörbart) försök att hitta fram det för att...

Det kan vara så att det ligger i akten också, att jag har låtit det ligga där. Och var den akten är det vet inte jag, ja.

Men åklagarna borde ju ha sina egna beslut va?

Jaja, men jag tror att jag har både kammarrättens beslut någonstans, det är bara frågan om var.

Ja som sagt den 21 april kom ett myndighetsbeslut genom dig då, som vi har här.

Ja det är det här.

Här ja det är det ja, precis. Och ja jag får fråga igen då, varför du inte gjorde enligt kammarrättens beslut, det vill säga en sekretessprövning för varje uppgift i dom handlingarna som begäres ut?

Jo men vad vad alltså vad är det som säger att jag inte gjorde det?

Det har du alltså gjort, ja.

Det är väl klart att jag gör en sådan sekretessprövning, men beslutet jag kommer fram till det är att jag inte kan lämna ut det.

Mm.

Och sedan är det väl lite grann så också att kammarrätten kan inte beordra mig hur jag ska göra mina sekretessprövningar, då får dom göra dom själv. Men jag ska göra en samvetsgrann sekretess prövning en eller ja om det nu kallas för, prövning enligt offentlighets och sekretesslagen, men hur jag gör den, det kan inte kammarrätten ge mig order.

Sedan kan man ju se här att mellan den 8 mars som beslutet här kom från kammarrätten till ditt beslut den 21 april så gick det ju 46 dagar, har du några synpunkter på den tiden där.

Ja det var den tiden det tog. Och det alltså situationen är den, är sådan att, du kan inte slänga allt du har för händer för att göra det, och det här var dessutom (ohörbart) bedömning. Så den slänger du inte iväg på en vecka eller på några dagar. Tyvärr tog det lång tid men det var den tiden det tog.

Hur ser du på det i efterhand, hur tycker du 46 dagar med hänsyn till dom skyndsamhetskrav som vi har i tryckfrihetsförordningen och som JO har påpekat vid många tillfällen, någon eller några dagar.

Ja men det är inte rimligt, det är alltså, detta var den tiden som jag måste ha för att kunna ta det här beslutet, utan att behöva jobba dygnet om, 7 dagar i veckan. För så var min situation

då.

Hade du en osedvanlig pressad arbetssituation vid den tiden?

Nej nej den är sådan.

Alltid?

Alltid, han är inte den enda som gör framställningar om att få ut handlingar, och vi har problem med det här i Göteborg att inte alltid klara det andra anser är skyndsamt. Och det här var så fort jag kunde, och mer kan jag inte säga om det.

Du alltså kan inte så att säga, att det är normalt att det kunde ta så pass lång tid?

Nej det kan jag ju inte säga att det var va, för att många andra ärenden var ju mycket lättare att avgöra, och dom här krävdes det ju funderingar och tankar och det var ju inte helt få handlingar att titta på heller då va. Och då tar det sin tid, och som sagt det var inget lätt beslut att ta.

När det gällde just detta beslutet den 21 april, hade du pratat med andra också då vid detta tillfället?

Ja det måste ju vara inför det beslutet som jag har pratat med Lisbeth eftersom jag aldrig fick tag i eller fick det beslutet ifrån dom då va. Och som sagt det här var ju, nu ska vi se här, det var bökigt och känsligt så att det är väl klart att man bollar sådant, jag har ju självfallet bollat det med Birgitta som är en otroligt kompetent handläggare va men hon ska inte ha del i det här. Antagligen har jag väl fått det efter mina dåvarande chefer också men jag vet inte det då.

Det är inget du kommer ihåg?

Nej, det är ingenting jag vill påstå att jag har gjort heller.

Mm är det någonting mer du vill säga om just detta beslutet den 21?

Nej.

Nej.

Nu kommer kammarrätten.

Här är då beslutet från kammarrätten det är den 7 juni 2010, det är detta beslutet.

Apropå skyndsamhet, det var mer än 46 dagar där, är det någon som delger dom misstanke om det också, eller? Det var mellan den 1, det var det väl när det gällde det första beslutet också? Men det gäller tydligen inte för våra domstolar då att man ska hantera sådant här skyndsamt.

Det kan jag inte svara på riktigt.

Nej men det är ni som har tagit beslutet så att det är.

Ja men det här beslutet då från kammarrätten, står det åter igen "Kammarrätten undanröjer det överklagade beslutet och återförvisar målet till Polismyndigheten i Västra Götaland för ny

sekretessprövning". Ja vad tänkte du då om detta beslutet när det kom?

Ja då hade ju kammarrättens beslut från Stockholm kommit emellan, om jag kommer ihåg rätt så var det väl. Och det hade jag väl nästan där då räknat med att det skulle komma någonting av den innebörden ifrån kammarrätten, men man hade ju en förhoppning om att Göteborgarna hade bara förflyttat (ohörbart) nä men det räknade jag väl med. Och då var det ju samma sak igen, vad ska jag göra nu då? Det var bara att sätta sig ner och göra en bedömning, för jag har fortfarande liksom det primära för mig är ju i dom här lägena att min uppfattning är att lämnar man ut för mycket uppgifter där så bryter man mot skaderekvisitet i 35:1 där, och hur hittar jag då en synlig väg att tillmötesgå kammarrätten och samtidigt skydda dom här personerna som ju har vänt sig till polisen för att få hjälp va, och som kanske senare läge och inte är så intresserad av detta ska synas i media och sådana saker. Eftersom det är fortfarande då ett omvänt skaderekvisit så ska det alltså stå klart, så är det väl det står va, att dom ska kunna lämna ut dom här uppgifterna utan risk för att en person drabbas. Så då kommer det ju "fan" ursäktade men hur gör jag nu? Och så får man börja om från början och det gör man ju naturligtvis med en djup "suck", och en djup "suck" ur den aspekten att kammarrätten inte tycks förstå, och tycks inte förstå liksom vilka risker det är med att man lämnar ut för mycket uppgifter i det här fallet va. Och att man dessutom sitter i den sitsen att dom bara återförvisar hela tiden, så att jag sitter där liksom, jag kan inte få en rättslig prövning. Utan enda chansen att få en rättslig prövning, var går gränsen, det är att få ett nytt beslut.

Ska du utveckla det lite....

Ja eftersom det inte går att överklaga.

Ja just det.

Så sitter jag ju helt i händerna på kammarrätten och vad menar dom. Och för att liksom få en prövning, var tycker ni att gränsen går för det här. Jag hävdar fortfarande, och dom har ju inte på något sätt ifrågasatt mitt påstående om att det finns 35:1 sekretess i det här sammanhanget, va. Det har dom inte diskuterat över huvud taget, utan dom går bara in och på att säga att man måste titta på handlingar där och där va. Och då får ju jag på något sätt försöka hitta en väg att, okej nu säger dom då liksom att du kan inte resonera på det sättet som du har gjort här va. Jag har fortfarande sekretessen i andra ändan, hur löser jag det, jo ett sätt är ju då att göra en sammanställning över uppgifterna. Och det är det sättet jag väljer då för att dels tillmötesgå Nygren så långt som jag anser att det går att göra med hänsyn till sekretessen och naturligtvis också för att få en ordentlig prövning av det hela. Om detta håller, för jag är fullt medveten om att Nygren som då har varit otroligt otidig i sina mail och i sina kontakter med Birgitta Blomkvist och det har han ju glömt att tala om. Han kallar oss för idioter och korkskallar och allt möjligt när han har kontakt med oss va. Jag räknar ju med oavsett vilket beslut jag tar så kommer han ju att överklaga det. Om inte han får ut alla handlingar omaskerade, och det finns inte på kartan att jag skulle göra det med hänsyn till 35:1 sekretessen. Men det är ju inte heller ett resonemang som man för den dagen då beslutet kommer utan det är också ett komplicerat resonemang, och då har jag bytt tjänst, och då pratar jag med en av mina chefer och diskuterar om det kanske är så att det är någon annan som ska gå in och göra den här prövningen istället eller om jag ska fortsätta ta ärendet. Och så diskuterar vi lite grann fram och tillbaka och jag förklarade min inställning. Och han säger "jo men det är" att han förstår och så sitter jag och funderar på ska jag låta någon annan stackars jävel gå in i det här getingboet och ta ett beslut, eller ska jag ta nästa beslut själv också då va. Och så bestämde jag mig för att då tar jag väl nästa beslut, för det är nästan omöjligt för en annan stackare att sätta sig in i det här och läsa sig in i det på anständig tid då va. Och därför blir det så, så att när jag tar det beslutet, så kommer han ut

och säger "va va varför tog du det, skulle du inte lämna det? Nej jag tyckte inte det var okej att göra det", i detta läget.

Vill du berätta vem det är du pratar med?

Nej det har ingenting med saken att göra.

Tycker du inte det?

Nej, eftersom det var jag som tog beslutet.

Ja men vi vill ju ha reda på bevekelsegrunder för att du tar besluten, och då är en av dom är ju att du diskuterade, som du nämnde tidigare, med kammarchefen i Göteborg, Lisbeth Johansson, och fick stöd för din åsikt där. Och nu har det kommit i ett nytt läge, och du säger att du diskuterade med någon av dina dåvarande chefer.

Samtidigt går jag in och sätter mig och så försöker jag förklara för honom liksom på 10 minuter eller 5 minuter vad det här handlar om och hur jag känner. Och han är ju mer eller mindre helt i händerna på mig. Och han ja jo alltså utifrån det han säger så kan man ju dela den uppfattningen eller vad jag säger då va. Men han har ju ingen rimligt chans och göra en egen självständig bedömning. Och han, vi kommer då fram till att alltså han tyckte väl i och för sig att det är okej om jag ville lägga över det på någon annan, men det handlar också lika mycket om att jag har bytt tjänst va, jag är inte kvar på Länskriminalpolisen längre.

Nä men vad får det för betydelse, det var ju det vi var inne på tidigare....

Ja alltså betydelsen, betydelsen det har ju i det här sammanhanget det är ju helt enkelt att jag har andra arbetsuppgifter.

Ja utvidgade arbetsuppgifter.

Utvidgade arbetsuppgifter att det liksom det är ju inte precis en stilla stril av arbetsuppgifter, utan det regnar ju in papper från höger och vänster va.

För just detta ärendet har det ingen betydelse, fortsätter nu (ohörbart).

Nej nej nej nej ja ja ja nej jag har alltså blivit utnyttjad från dom så det har ingen betydelse, utan det handlar mest om att nu har jag lämnat Länskriminalpolisen, så formellt sätt så skulle jag ju bara kunna göra det väldigt enkelt för mig och ta papperna och gått och säga att det här är inte mitt ärende längre va. Men då kom jag in i det resonemanget att är det schysst emot en annan person att behöva sätta sig och sätta sig ner och ta det beslutet. Ja det är ju jävligt bekvämt för mig för jag slipper ur, då slipper jag ju ur det är jag fullt medveten om när jag är i besvärlig situation eller alltså vid komplicerat ärende. Men jag tycker inte att jag ska utsätta någon annan för det, för jag har ju ändå mer kunskap om ärendet än vad någon annan har i det läget va. Så det är den typen av resonemang, och det är därför jag menade visst jag kan lämna namnet men han har ju liksom ingen chans att göra. Det är mest att jag behöver ha ett bollplank och att någon inte bara "nej för helvete så kan du inte göra", va. Och det sa han inte, stackaren. Och det var nuvarande Biträdande Länspolismästare och Stabschef här på Länspolismästarens stab då, Morgan Orvenvik, Morgan Orvenholt. O,R,V,E,N,H,O,L,T för den som nu ska skriva ut detta stackaren.

Vi har hans namn. Han figurerar ju i yttrandet sedan, mest på yttrandet.

Ja just det för att sedan ska ju han skriva under yttrandet.

Var han biträdande Länspolismästare?

Då var han stabschef hos Länspolismästaren och polismästare och sedan i och med att Kent Friberg försvann till Stockholm då gick han in som tf men det är inte förrän i december det året 2010. Men då där emellan, alltså mellan beslutet i april, om jag kommer ihåg bilden som du sitter där, 6 juli.

7 juni.

7 juni då har jag tillträtt som chefsjurist 1 juni.

På Länspolis.....

Hos Länspolismästaren.

Mm.

Och det är ju samma sak, alltså det är en djup suck när den här domen kommer och liksom, ahhh.

Nu pratar vi om domen den 7 juni.

Då (ohörbart)..

Men Barbro tycker du inte då ändå att vi var ju inne på tidigare att vad handlar dom här anmälningarna om, dom har ni plockat fram och skickat in till kammarrätten (ohörbart) för kammarrätten har redan i sitt första beslut tillgång till dom, vad är det som du ser som svårigheter i dom här 29, det är kanske inte 29 anmälningar utan det är 29 personer.

Det är 29 personer och om det är 28 anmälningar, få se det är 28 anmälningar 2006, det är 23 anmälningar 2007, det är 33 anmälningar 2008, och det är 11 anmälningar eller antal anmälda brott och det innefattar ja det vet ju ni själv då att det kan vara flera brott i en anmälan. Svårigheten är att, att om jag som person går in och gör en anmälan så är det ju inte alltid så att det är någonting som jag vill att gud och hela världen ska veta, att nu har jag blivit utsatt för ett brott va. Och framförallt då en sammanställning på det här sättet över vilka anmälningar jag som målsäganden har gjort under fyra år eller vad det nu var ju ville ha då va. Det kan ju också, den blir ju ännu mer känslig va för det visar ju då kanske upp ett mönster och liknande. Och har vi då kvalrequisitet att det ska stå klart att dom inte lider skada. Då var min bedömning att det står inte klart att dom inte lider skada om vi lämnar ut det här, så att man kan, alltså nu i sista skedet, ja från början var min uppfattning och det tycker jag egentligen fortfarande då att bara det faktum att det förekommer anmälningar kan många gånger vara rätt känsligt. Ähh men efter då kammarrättens två domar så var ju min bedömning då, eller beslut är det, så var ju min bedömning att det måste vara så pass avpersonifierat så att han får en bekräftelse på att jag har förekommit, och det här är dom handläggande enheterna vilket säger i väldigt stor utsträckning säger var brotten har inträffat då va. Och hur många det har varit under ett år, men är inte knutet till person och det är inte heller knutet till k-nummer, alltså så fort dom har ett k-nummer så kan han gå in och begära att få ut uppgifterna till respektive. Och då är också det, kan också i sig vara en bekräftelse på att i k-nummer si och så som handläggs där och där så finns dom och dom

brotten, det blir ju för mycket information.

Med den bedömningen?

Det var den bedömningen jag gjorde, ja.

Mm.

Och den informationen, den bedömningen den ja den delar ju kammarrätten till en viss del, när dom sedan kommer med den slut, med sitt tredje beslut, alltså där.....

Jamen vi väntar lite med det, men jag vill bara veta hur diskuterades det.....

Nej alltså det handlade om att jag ville hålla det så avpersonifierat som möjligt för att skydda dom enskilda individerna. Och då har jag ju under resans gång fått klart för mig att det här är politiker. Det är politiker av ett visst slag. Så det är politiker på höger sida, allihop.

Som är målsägande?

Som är målsäganden, så det är SD politiker alltihop.

Jaha.

Och hur jag har fått det klart för mig, det vet jag inte, men den informationen hade jag i alla fall då va. Så att det bidrager ju naturligtvis också till bedömningen att det inte generellt alla politiker här va, utan man fokuserar på en grupp då.

Men då kommer ju frågan som man har påpekat i dom två olika kammarrättsbeslut att vissa av dom här anmälningarna har gått till lagföring, åtal.

Men det vet ju inte jag, på det materialet som jag har fått framlockat så vet inte jag det. Då får ju jag sätta mig ner och söka på det också.

Men det står ju i , det står ju i kammarrättsbeslutet, vissa av dessa anmälningar bör ha (ohörbart).

Bör ha (ohörbart) ja.

Ja.

Men det han söker, det är ju fortfarande uppgifter om dom har gjort anmälningar och då är det dom uppgifterna vi tar fram, och i RAR systemet framgår det inte om det har lett till lagföring. Och stannar du på den nivån, eller menar du då att man ska gå in och göra en prövning längre in i systemet än dom uppgifterna han begär att få ut?

Jag menar ingenting, utan jag frågar här utifrån kammarrättens beslut, där är ju fråga om k-anmälningar som du har att bedöma.

Ja och på k-anmälningarna så framgår det ju inte om det har gått till lagföring.

Men hade du någon tanke då att ta reda på sådant som kammarrätten skrev, att dom som har lett till domstolförhandling är oftast inte sekretesskyddade längre?

Nej därför att jag, alltså det materialet som dom vill att jag ska sekretesspröva, det är ju

k-anmälningarna. Och på dom finns det ett visst mått av uppgifter. Och jag har inte någonstans i kommentar eller någonting för sekretesslagen sagt att det krävs att jag ska gå vidare in i materialet, och ta reda på vilka uppgifter som finns då. Utan jag gör sekretessprövningen utifrån det begärda materialet. Och framgår det inte där, det kan ju framgå att en förundersökning är nedlagd, det kan du emellanåt se, men det framgår aldrig om det har lett till lagföring i k-diariet, alltså i RAR. Utan då får du gå in i Dur2 eller motsvarande. Och det tycker inte jag att jag har anledning att göra om dom begär ut ett material ur RAR. Så det är det begärda materialet jag ska pröva.

Men var inte det något som föresvävade efter 2 beslut av kammarrätten att när dom påpekat att det kan vara så att det har gått till domstol, och därmed

Jamen jag är fullt medveten om att om det har gått till domstol så är det en allmän handling, och då står det honom fritt att vända sig till domstolen och ta reda på det. Men i det här fallet så har han begärt att få veta vilka personer som har gjort anmälan.

Nej det mesta av svaren har ni diskuterat. (ohörbart) beslut om den 7 juni. Jag tänker på, hon skriver ju här i sitt beslut rätt så ingående angående det som du hade svarat mig. Här står som så att "Nygren begärde inte insyn i polisens register utan begärde att ta del av vissa klart specificerade allmänna handlingar. Och myndigheten ska se till att handlingarna lämnas ut skyndsamt, och att dom kan skiljas från andra handlingar och att rätten att ta del av dom säkerställs. Att detta skulle öppna upp för vem som helst att kontrollera exempelvis potentiella arbetstagare är knappast riktigt eftersom en sekretessprövning ska göras i varje enskilt fall innan uppgifter lämnas ut".

Att det skulle öppna upp för vem som helst att.....

Mm, det stod någonting sådant i ditt beslut om vem som helst. Jag har allt till 1 april, du kan titta där på beslutet du har här. Här står så här, du har skrivit här.

Jamen det, just det, det är direkt mer eller mindre direkt plankat ifrån det beslutet som man har tagit på åklagarkammaren.

Mm.

Så det kommer därifrån.

Här står ju, om polismyndigheten skulle vara skyldig att på begäran som registeransvarig, att söka dom efterfrågade uppgifterna, skulle en möjlighet öppnas för vem som helst, även den misstänkta, att ringa och fråga om en pågående utredning. Du får svara på det.

Mm jo och det handlade just om det resonemanget som vi förde inledningsvis, att bara fråga och det svaret ja eller nej kan många gånger leda till att man lämnar ut mer information än vad man kan göra enligt sekretesslagen, va. Och där är vi åter igen tillbaka till att kammarrätten verkar inte förstå vad det är både vi och åklagarkammaren försöker att förklara, nämligen att i motsats till domstolarnas diarium så är våra diarium sekretessbelagda. Det är ju trafik och ja det gamla E diariet på åklagarsidan och våra trafik diarium, där har man ju lov (ohörbart) och säga att dom är öppna då va. Men utgångspunkten för oss är ju att uppgifterna i våra diarium är sekretessbelagda. Går du ner och tittar i allmänhetens dator, vad är det du får ut för information då, k-nummer och brottsrubricering. Du får aldrig veta vilken person det är knutet till eller jag vet inte om man får veta brottsplats eller sådant, det kanske man får. Och då kan man kringgå det genom att ringa till oss och fråga, och då ska vi vara skyldiga och att svara. Men så har dom ju inte uppfattat mitt beslut. Utan dom har ju

tolkat det på ett helt annat sätt, och det kan man väl också diskutera deras resonemang där. När dom säger att, vem som helst, så är det ju, om vem som helst ringer och frågar och jag inte kan svara att det svarade jag inte på om han förekommer i våra register eller inte. Då är det redan kört alltså.

Mm men alltså om man går tillbaka till grundfrågan här från Per Nygren, det är att han vill ha ut anmälningar och vad som hänt med dom anmälningarna.

Ja.

Mm.

Och det svarade jag på inledningsvis att det får du inte med tanke på (ohörbart) och det att vi drar upp detta är ju att hans framställning är ju en mycket längre gående uttryck för den typen av förfrågningar som vi hade fått under hela 2009 då på olika personer, va. Och det här var ju ett försök ifrån vår sida att få kammarrätten att förstå att det här allmänna "fiskafänget" som dom kommer med när dom bara vill veta om någon person förekommer eller om dom har gjort anmälningar och sånt. Det ligger inom ramen för 35:1. Och att bara det faktum att vi då får gå in och granska handlingar svarade egentligen redan på frågan att dom förekommer. Och det är inte alltid att dom ska veta det.

Nej det är din ståndpunkt att dom inte ska få veta detta?

Ja det är ju det som är tanken med att vi har sekretessbelagda diaries, det är därför vi inte svarar på frågor om folk förekommer i diaries eller inte. Frågar du personalen på åklagarmyndigheten om dom (ohörbart) så svarar dom inte på om F finns i våra ärende, eller i deras ärende.

Mm det står ju också här, "Kammarrätten fann i beslutet att några av handlingarna torde kunna lämnas ut i sin helhet eller i maskerat skick". Bläddra tillbaka igen.

Samma svar som tidigare.

Mm ja som då Stefan sa, då har det ändå kommit två likartade beslut från kammarrätten, och om jag förstår dig rätt här nu så menar du att deras bedömningar, dom är helt felaktiga.

Nähä ja det kanske jag tycker, men det kan jag ju inte utgå ifrån liksom, nu skiter jag i det här, nu gör jag som jag vill i alla fall. Så kan man ju inte resonera. Men jag får dom här två bedömningarna och alltså, spontant så känns det precis hela tiden som att vi pratar förbi varandra va. Att dom inte riktigt förstår vad det är vi försöker lyfta fram i sluteten och sedan så svarar dom på någonting helt annat i sina beslut ändå. Men alltså dom har helt fel, dom kan ha hur jävla fel dom vill, för det kan jag ju inte göra någonting åt. Beslutet finns där och det är tyvärr inte överklagbart. Och man kan inte få det prövat, det enda sättet att få det prövat på det är att ta ett nytt beslut.

Du säger "dom har inte förstått dig"?

Nej jag tycker inte det.

Har du förstått dom?

Alltså jag ser ju vad dom skriver och att dom säger att vissa handlingar torde kunna, och visst det får dom gärna lov att tycka, och då undrar jag fortfarande, varför dom inte lämnade

ut dom själv då, för det mandatet har dom. Utan dom skickar tillbaka det till mig för att jag ska göra prövningen, och då gör jag en prövning utifrån mitt tjänsteansvar och hur jag anser vad jag kan lämna ut. Jag har inte bara Per Nygren att ta hänsyn till, utan jag har även dom andra att ta hänsyn till. Och jag har en sekretessregel med omvänd skaderekvisit. Och då gör jag den prövningen och då kommer jag fram till att jag, uppenbarligen är det ju så att vi kan inte låta bli att lämna ut några uppgifter, även om jag i och för sig fortfarande gärna hade sett att det var så, men det kan vi inte låta bli. Alltså gör jag en sammanställning.

Mm man tog mer än (ohörbart) detta beslutet?

Man tog beslutet den 9/7.

Nej, den 7 juni.

Ja.

Vill du att jag ska ta detta, tycker du?

Nej det är alltså bevekelsegrunderna efter det du har fått det andra beslutet, det är innan du fattar ditt sista beslut den 9 juli. Och då såg jag att du har konfererat med.....

Morgan ja.

Ja.

Mm men som sagt sedan handlar det ju mer om, ahh naturligtvis så berättar jag ju vad det handlar om, och det handlar mer om hur ska vi fortsätta rent praktiskt än innehållsmässigt då.

Ja men då är han alltså stabschef här i Polismyndigheten i Göteborg, men du har varit inne på att detta här är något du rättsligt måste pröva vad gränserna för sekretesslagen är, och jag bara undrar funderade du över att föra det högre upp, myndighetschefen?

Ja det gjorde jag.

Och Rikspolisstyrelsen?

Nej gud bevara mig väl.

Sedan att du har så att säga folk över dig som måste vara väldigt intresserade av att få en lösning på det här dilemmat.

Rikspolisstyrelsen det kan du glömma, för där får man ju aldrig någonting ifrån dom över huvud taget. Dom sticker, dom säger ju inte ett skit förrän vi har stucket ut hakan. Då är dom väldigt snabba och kommer springande efter, men innan gör dom ingenting. Utan jag funderade ju på om man skulle lyfta det på chefsnivå. Och där tror jag att det helt enkelt var så att eftersom det skulle tagas ett beslut på sommaren så var det semestrarna och annat som var i vägen och som sagt skyndsamhet. Att det hade tagit garanterat en månad längre om vi skulle ha föredragit och diskuterat och så där. Och jag tyckte liksom att jag hade diskuterat det hela, och jag uppfattade det då som ett jävligt tjatigt ärende, där vi inte var överens med kammarrätten, men jag uppfattade det inte som ett principiellt ärende på den nivån.

Så uppfattade jag din inställning att detta var principiellt att han.....

Jamen nämen det alltså handlade om att hur får jag en rättslig prövning av det här, för det är ju rättsliga bedömningar vi gör hela tiden va. Och det normala i en sådan här situation hade ju varit att man hade överklagat, nu har jag inga överklagbara beslut då va. Och utan det läggs hela tiden i knäet på mig att göra en ny rättslig bedömning, och den kan jag bara göra utifrån mina bedömningar vad jag anser är korrekt. Och det är det jag gör och naturligtvis så kan jag gå till mina chefer och be dom göra det, men nu gjorde jag inte det. Jag var ju, jag är ju ändå chefsjurist i myndigheten, det är jag som får stå för dom rättsliga bedömningarna.

Ja men det är ett väldigt centralt beslut för egentligen alla polismyndigheter i Sverige. Vilka skyldigheter som

Ahh det kan jag, det kan jag lugnt tala om för dig att dom tankarna hade jag inte då.

Nej.

Att det skulle ha någon betydelse för andra polismyndigheter, det det

Ja ja (ohörbart).

Ja ja för oss ja, och det här är ett elände, det beslutet som Kammarrätten har tagit men det är en helt annan sak. Men dom tankarna fanns inte, det var mer liksom hur "fan löser jag det här"?

Mm och för att spinna vidare på det så är det ditt beslut den 9 juli.

Mm.

(Ohörbart) lång erfarenhet du har av sekretessprövningar och sådant, men du känner ju till dom syften som sekretesslagen har att tillgodose i ett samhälle, hur ser du på detta beslutet du fattade då?

Men nu ställer du ju en sådan fråga igen, vill du verkligen att jag ska sitta och säga att "nej det här gjorde jag mest för att jävlas med Per Nygren"?

Nej det tror jag inte du har gjort.

Nej.

Vill du då utveckla det som låg bakom ditt beslut...

Men åter igen samma saker, det ska göras en sekretessprövning säger kammarrätten av varje enskild handling, och nu har vi då fått det prövat även av kammarrätten i Stockholm. Då gör jag det, och sedan har jag då, när du sedan bygger sekretesslagen på det och samtidigt är det också så att sekretesslagen bygger på att vissa uppgifter ska inte offentliggöras. Och när man fattar dom första personliga förhållanden och liknande, då säger man det precis att det ska stå klart att dom inte lider skada. Och det är det som någonstans på vägen har försvunnit i kammarrättens bedömning, att det är ett omvänt skaderäckvisit. Och så försöker jag ånyo göra en balanserad bedömning och då kommer jag fram till det här.

Var du av uppfattningen att detta skulle tillgodose hans krav?

Ja, nej.

På att få ut dom, få tillgång till dom handlingar.

Naturligtvis tillgodoser det inte hans krav, för han vill ju ha varenda handling i sin hand, omaskad. Men det tillgodoser kraven så tillvida att detta är vad jag kan göra utan att lämna ut för mycket uppgifter. Och naturligtvis är jag av den uppfattningen att detta är det korrekta beslutet att ta i det sammanhanget, annars hade jag ju inte tagit det. Det är det som gör mig så förbannad att ni på något sätt insisterar att jag skulle sitta och ta medvetet felaktiga beslut här.

Vi frågar.

Nej men nu har vi berört dom besluten från den 9 juli så att det är kanske inte mycket mer att tillägga av just detta. Om det inte är någonting mer som ni själva vill säga runt detta beslutet?

Nej.

Vi kanske skulle, du konfererade inte med någon om just detta beslutet, utan det var att vem som skulle ta det och allmän diskussion kring beslutet, men när du hade skrivit ett, ska vi säga utkast till det, så diskuterade du inte det med någon i myndighetsledningen eller någon annan?

Alltså om vi ska vara riktigt ärliga, jag kommer ihåg det första mötet jag hade med Morgan när vi diskuterade om jag skulle fortsätta hantera det och lite grann om mina tankar om hur det skulle hanteras. Men jag tog ju, alltså jag tog ju inte, jag tror inte att jag har låtit någon, möjligtvis Birgitta, få se utkastet va.

Birgitta är alltså handläggaren.

Det är handläggaren och hon vet, ja.

På Länskrim på polismyndigheten i Göteborg.

Men det kan vara, och då betonar jag, kan vara så, att jag har informerat Karina Persson som då var chef på LKC om att nu är jag inne på att ta det här beslutet va och att det kommer att se ut så. Men det alltså jag har, jag kan inte, jag vet inte om det var så. Men det med tanke på att det ändå var någonting som låg rätt så högt uppe på ytan så kan det möjligtvis vara så att jag har varit inne och liksom bara dragit det för Karina att nu gör jag så här. Men jag kan inte svära på att det var så. Det var nog mest i så fall för att hålla henne informerad om att nu ligger det på det här viset att.

Mm, du var lite inne på det själv tidigare, under vilka arbetsförhållanden arbetade du under den här tiden?

Ja alltså så länge jag har varit stabschef så var det ju en jämn ström, och alltså för att lägga in det i sitt sammanhang då så är det så att en massa gamla traditioner lever ju kvar i sådana här organisationer. Och en av dom traditionerna är ju att från det att verkligen ha ansvar för kriminalpolisarbetet så har, hade dom, och har fortfarande ansvar för det vi kallar för k-diariet. Eller k-arkivet eller vad fasiken det nu var. Vilket innebär att Länskriminalen då hade ansvar för samtliga ärenden från "Lopen", Länsorganisationspolisen, LKP och från polisområde stor i Göteborg som är arkiverande då va. Och det i sin tur innebär att det sitter, formellt sett är det två tjänster som är handläggare men under min tid har det bara varit en sådan tjänst där. Och där har det ju varit stundtals en väldigt tung belastning för Birgitta men även för mig då i vissa typer av ärenden och sådant där. Och sedan, alltså framför allt det här med att få tid att sitta ner och tänka och fundera och analysera var

väldigt svårt, det fick man göra på kvällstid och på helger och sådant, fast det gick ju inte så det var liksom ett ständigt flöde, allt ifrån försvunna kassaautomater till komplicerade rättsliga bedömningar. Och sedan när jag då bytte till chefsjurist från 1 juni då utöver.....

(Ohörbart).

Ja (skratt) ja det var det. Då var det ju liksom, då hade jag väl, dels så fick jag med mig sådana (ohörbart) som jag försökte avsluta, så är det ju alltid va. Men då fick jag helt plötsligt (ohörbart) personal som jag inte haft tidigare då, för att även om staben så att säga var min så var den i princip helt självgående, men där gick jag rakt in i vissa personalproblem direkt, plus att det bara vräkte in ärenden från höger och vänster alltså. I synnerhet remisser och vi ska vara tre jurister (ohörbart) men sedan jag kom var det två jurister. Och vi har varit, på två jurister har vi fått klara allting som har kommit in på enheten, så det har varit överväldigande och övermäktigt i princip hela tiden, kan vi säga. Vi har inte ens, alltså jag har ändå haft som en stolthet att hålla näsan över vattenkanten hela tiden, men det har jag inte klarat på denna tjänsten. Nu får jag äntligen en ny medarbetare från och med den första november, men ja vi får väl se vad det blir. Så att situationen har ja, varit oacceptabel kan man väl säga.

Så om jag förstod dig rätt så har du haft en medarbetare?

Ja ja det kan man väl säga om vi ska lägga upp strukturen så är det så att på enheten har vi också alla föreståndsärenden som kommer in till myndigheten då va. Och där har jag, där hade jag från början en polisman och sedan har jag haft en jurist då va. Polismannen har liksom, han har sin fälla med dom här skadeståndsärendena. Och han nu på sista tiden har till och med han fått gått utanför den fällan och hjälpt oss och tagit även remisser och sådant för det har varit för mycket då va. Så att ja och nej jag har haft en jurist och det är ju mellan honom och mig som vi två har ju fått bolla alla rättsliga förfrågningar, alla remisser, alla andra ärenden. Vi har ju inte de här tillståndsärendena sådant hos oss, men vi har bisysslor vi har ersättningar till polismännen och sådana saker. Så att plus då att vi då under en kort period sedan jag kom dit hade vi en vikarie som blev sjuk och det var väldigt mycket strul med det också då

Men den här juristen då som du säger, vem var det?

Daniel Winter hette han.

Daniel Winter, okej.

Ja men det är alltså från den 1 juli.

År?

2010 när jag kom till chefsjuristfunktionen innan dess hade jag ju ingen. Då var jag i princip den ände juristen på LKP, så ja.

Den här, som jag förstår, pressade arbetsituationen, har den haft någon betydelse för detta ärendet och ditt agerande på något sätt?

Ja tidsmässigt har det ju varit det, men inte för sakbedömning, det kan jag inte påstå. Tror jag inte i alla fall, så vida jag inte haft tillfällig sinnesförvirring, men jag har inte upplevt det på det sättet.

Mm.

Utan det är väl därför som det tar alltså det är därför det inte går att hantera det på en vecka. Det hade det kanske inte gjort om (ohörbart) att man funderat så länge. Men innehållsmässigt hoppas jag att det inte har påverkat.

Har du något mer du vill tillägga som inte har kommit upp här nu som du vill säga?

Nej det jag ifrågasätter, det är ju att det här är ju rättsliga prövningar men visst det står ju i facit och delge misstanke och allting. Jag har levt i den förvirringen då alltså så ska man göra en rättslig prövning och man försöker gör det efter bästa förmåga så är inte det tjänstefel, men visst. Har du något att säga?

Nej jag har inget att tillägga utan det ska bli intressant och se fortsättningen.

Inget att tillägga eller förändra?

Nej (skratt).

Jag har en sak till, du nämnde ju här att Göteborgskammaren hade ett mål (ohörbart) i Kammarrätten i Stockholm?

Mm.

Åklagarmyndigheten hade sagt (ohörbart) kammarrätten i Stockholm.

Jaha ojoj det var något krångligt.

Vi är en (ohörbart) myndighet.

Ja just det mm.

Och du sa att det var en av bevekelsegrunderna för att du skrev beslutet den 21 april att Göteborgskammaren var av samma uppfattning. Hade beslutet från kammarrätten i Stockholm kommit när du meddelade beslutet den 9 juni?

Ja det hade det gjort.

Ja

Ja det är ju därför, det är ju därför som jag inser liksom att nu har vi liksom, nu säger kammarrätten i Stockholm samma sak va. Att man måste i alla fall göra någon, alltså man måste göra en mer detaljerad bedömning då va. För att min uppfattning var ju, när jag tog beslutet den 21 och jag ser hur åklagarkammaren har resonerat så har de precis den uppfattningen jag har i det läget också. Men då råder två domstolar genom att säga nej det här köper vi inte, rätt eller fel enligt, det är skit samma men dom säger det här köper vi inte då va. Och då får man ju gå in och göra en annan typ av bedömning. Och det inser jag ju och det är ju då det här kommer liksom, hur gör jag den bedömningen då, ja jag kan göra det väldigt enkelt för mig, jag kan bara ta alla handlingarna och skicka ut dom, det kan jag göra.

Utan att sekretesspröva, alltså vilka handlingar syftar vi på då, är det k-anmälningar?

Ja det är för det är dom han vill ha.

Utan att maskera dom i namn och personnummer eller annat som kan vara av intresse.

Ja alltså det är ju det enklaste är ju liksom bara okej, nu skickar vi ut det, mellanläget är ju liksom att vi tar alla dom här handlingarna och så maskerar vi då. Vad blir det kvar då?

Mm.

Att skicka ut ett antal handlingar som är helt maskerade det är ju helt meningslöst. Den dom den information som vi kan lämna ut ifrån dom här handlingarna, enligt min bedömning då, den är sammanställd i den företeckningen. Så hade jag skickat ut handlingarna så hade han fått exakt samma information och ingenting mer va.

Du tycker inte ens tiden för brott, platsen för brott, skulle du kunna tänka dig att ge ut i den prövningen av k-anmälan?

Nej inte i det här sammanhanget så att just i det här avseendet. Därför att platsen för ett brott kan ju mycket tydligt avslöja vem det är som har gjort anmälan, beroende på att det finns bara en av dom här, om dom nu var 29 personerna eller hur många dom var, som bor på den platsen. Och då blir det samma sak, att lämnar jag då ut platsen för brottet i vissa avseende men inte i andra, så blir det också så, kan man också läsa ut för mycket enligt min uppfattning om det då va. Så det är just i det här specifika fallet då. I ett annat fall så kanske man får göra en helt annan bedömning. Men i det här specifika fallet, med den här klicksen av sammanställning av uppgifter, så får man vara väldigt lyhörd för vad som kan läsas ut av det som finns och inte finns med och vad är det jag vill skydda. För här är det liksom dom här personernas rätt att kunna vända sig till polisen för att få hjälp om dom har blivit utsatta för brott utan att det ska lämnas ut i för stor utsträckning. Nu är ju inte det här några känsliga brott i den bemärkelsen va, men i det här fallet så gör man också den bedömningen tycker jag, eller gjorde jag den bedömningen, att det här är en sammanställning. Och den är också mycket känsligare än om det bara hade gällt detta ärende eller en (ohörbart).

Alltså ja det står ingen tid, i tid också och antal.

Ja.

Så det var din uppfattning att detta var högersympatisörer samt det var någon tjej som.....

Ja det var den bilden jag hade då, tyckte att det var höger, att det var SD och högersympatisörer då va. Om det sedan var korrekt, det vet jag inte, men det var.....

Men det var bakgrunden till ditt ställningstagande?

Det var bakgrunden till mitt ställningstagande, ja. Och som sagt det värsta är ju också att nu gick jag ju som sagt inte in i dom, nu tittade jag ju bara i k-anmälningarna, jag gick inte in i bakgrunden på något sätt va, men just den här typen av personer som är så utsatta där kan det vara extra känsligt också med bakgrund (ohörbart). Så det var väldigt mycket det det handlade om.

Men det kan ju knappast vara vid alla dessa anmälningar ?

Nej men då hamnar vi väldigt lätt i den situationen att då tar vi undan vissa och så lämnar vi fram vissa, jaha och vilka slutsatser kan man dra av det? Det är väldigt mycket det också man får ta i beaktande att lämna, låt säga då att jag lämnar ut fem av sju anmälningar och

man kan då, då börjar, och sedan så får dom kanske bara några uppgifter från dom andra. Ja då kan man dra väldigt långtgående slutsatser av det också va. Så det handlar ju hela tiden om att hitta den här balansen. Och ja det var min bedömning att det här var vad jag kunde lämna ut med hänsyn till sekretessen i detta läget. Och det tyckte jag nog också egentligen var för mycket va, men nu har ju kammarrätten sagt att någon typ av information måste du ju lämna ut.

Mm mm, vi har varit inne på det tillökningsstöd du sökte, fram till beslutet den 9 juli, men efter det så kom nästa dom där man ändrade detta beslutet på nytt.

Ja mm ja.

Och vad jag förstår så har du inte kontaktat?

Jo alltså det var ju tyvärr så att när det beslutet kom så var det någon som bara kom och ställde det på mitt bord, och då hade jag semester. Så jag befattade mig med det så tillvida att när jag kom tillbaka från semestern så var det det första jag gjorde var att säga att, "nej nu är jag så kontaminerad av det här så att nu ska jag inte ha mer med det här att göra, utan nu får någon annan gå in och göra den här bedömningen". Och då hade ju också kammarrätten specificerat sig, alltså man för ett resonemang i lite större utsträckning där om vad som kan och inte kan lämnas ut. Alltså då släppte jag ärendet för då kände jag att, nej hur fan jag än gör nu så blir det fel, va. Och det var väl väldigt egoistiskt också i och för sig att (ohörbart), (skratt). Så att den enda befattningen jag hade med det då det var att jag, jag läste naturligtvis beslutet då och sedan så bar jag in det till någon annan stackare som fick göra det.

Och sedan efter domen den 4 januari 2011.

Den visste jag inte ens om att det hade kommit in en dom till.

Där man häver vissa handlingar, lämnar ut dom.

Nej alltså i och med för det kom ju en dom där under sommaren 2010 eller ett beslut.

Ja beslut i anledning av ditt beslut den 9 juni.

Just det och då lämnade jag tillbaka, lämnade jag över det och så sa jag då liksom att "nej nu får någon annan göra den här prövningen." Och jag vet inte vem det var som gjorde den prövningen om det var dåvarande förhørsledaren eller nuvarande stabschefen eller vem det var. Men det visste jag inte ens att det fanns en att det hade gått en sväng i kammarrätten till, det hade jag ingen aning om förrän du säger det nu.

Jag bara får fråga dig vad var det för datum på det som kom på sommaren?

(ohörbart).

Eller menar du att den inte kom förrän i januari 2000 öhhhhhhhhh?

Ditt överklagande av beslutet.

Alltså den domen där i januari 2011 är det den från?

Ja.

Är det den från.....

Ditt beslut från den 9 juli.

Jaha ja den vet jag ju om, den känner jag ju till.

Ja jag tänkte väl det, det är inte du som sedan har stått för prövningen?

Nej nej nej.

Nej.

Fast ju då är det fel.

Jag tänkte bara fråga för jag har inte sett något (ohörbart).

Dröjde den ända till januari 2011 apropå skyndsamhetsrekvisiten, jaja. Nej då måste det ha varit en annan kammarrättsdom som bara stod på mitt bord när jag kom tillbaka från semestern, då har det legat i en kartong där i tre veckor och det kändes mindre bra kan jag säga. För den tog jag ju då när den kom, för den kom antagligen till mig, eftersom det var jag som hade tagit beslutet då. Då gick det bra så att nu gör jag inte mera med det här, nu får någon annan ta det. För att jag har en så jävla, jag har så bestämt för mig att den redan kom i somras, jaja nej det.

Jag förstår dig på det sättet att detta här är ingalunda någon form av, vad ska vi kalla det, domstolstrots, utan att detta var din mening att på ett tillfredställande sätt uppfylla dom krav som (ohörbart)förordningen ställer utan att det uppstår risk för att att

Utän att skada.

Skada målsäganden.

Mm mm.

Och det är med den ambitionen du har agerat som du har gjort här.

Absolut, och jag alltså jag har ju inte på något sätt varit inblandad i JO ärendet då, va. För jag har bara sett anmälan eller kanske jag har, nej det var ju Morgan som skrev yttrandet i alla fall men det kan mycket väl varit jag som skrev det, det vet jag inte.

Yttrandet till.....

JO, nämen det skrevs aldrig något yttrande till JO, nej men skit samma, öhhh vad var det jag skulle säga. Jo jag har läst hans JO anmälan i något sammanhang, och där påstod ju han då att jag skulle ha obstruerat honom, han tar ju det personligt då och menar att detta har jag bara gjort för att obstruera honom för att han inte skulle få ut dom uppgifterna före valet. För det första fanns (ohörbart), och det liksom finns ju inte på kartan, hade jag gjort det, då hade det funnits skäl att ifrågasätta min handläggning, men det är ju inte det det handlar om, från min sida.

Men det är ju hösten 2009 vi pratar om väl?

Nej den första framställningen gjordes redan våren 2009. Mitt ena beslut är ju i april 2009, eller 2010.

2010.

Jo men första framställningen kommer precis innan valet.

Nja det är i så fall ingenting som vi vet om för att han har efter hand kontaktat länskrim, och dom sa att det skulle ta en månad att få fram det, och då gjordes något formellt framställande till polismyndigheten och det är den som den första beslutet handlar om.

När kommer den?

24 november.

Nej då är han ju helt ute och snurrar va för det har absolut inte handlat om att obstruera honom på något sätt, utan det har ju handlat om att göra en rimlig bedömning.

Ja tack, jag har inte fler frågor.

Ja och du har inte mer att säga?

Nej.

Nej, och då är förhöret slut och klockan är 14:30. Tack så mycket.

MISSTÄNKT

BROTT

Tjänstefel 2010-03-08 - 2010-07-09

Id: 015011500039, Ext ärendenr: 0150-K3218-11

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Se särskilt upprättad bilaga till beslutet.

BROTT

Tjänstefel

Id: COB_BID367447, Ext ärendenr: 0150-K3218-11

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Se särskilt upprättad bilaga till beslutet.

Stefan Göransson

Bilaga till beslut avseende anmälan 0150-K3218-11

Journalisten Per Nygren har i en den 20 januari 2011 ingiven JO-anmälan anmält Polismyndigheten i Västra Götaland och chefsjuristen J för handläggningen av en begäran om att utfå allmänna handlingar. Anmälan avser såväl underlåtenheten att göra en sekretessprövning i enlighet med kammarrättens olika beslut som tidsutdräkten för besluten. Härigenom har Polismyndigheten, enligt anmälares uppfattning, ägnat sig åt domstolstrots.

Justitieombudsmannen har till Åklagarmyndigheten överlämnat anmälan för handläggning.

Jag har den 23 juni 2011 beslutat inleda förundersökning mot J avseende misstanke om tjänstefel.

Brottsmisstankarna består i att hon, i egenskap av stabschef vid länskriminalpolisen inom Polismyndigheten i Västra Götaland, underlåtit att fatta nytt beslut beträffande en begäran om utfående av allmänna handlingar i enlighet med Kammarrättens i Göteborg beslut den 8 mars 2010 i mål nr 7568-09.

Hon har sålunda den 21 april 2010 meddelat nytt beslut om avslag på begäran om utfående av handlingarna i enlighet med det överklagade beslutet och utan att göra föreskriven sekretessprövning av de enskilda handlingarna.

Sedan hennes ovan nämnda beslut överklagats har hon vidare, nu i egenskap av chefsjurist vid myndigheten, underlåtit att fatta nytt beslut beträffande samma begäran om utfående av allmänna handlingar och nu i enlighet med Kammarrättens i Göteborg nya beslut den 7 juni 2010 i mål nr 2195-10.

Hon har därefter den 9 juli 2010 meddelat nytt beslut om avslag på begäran om utfående av handlingarna i enlighet med det överklagade beslutet och utan att göra föreskriven sekretessprövning av de enskilda handlingarna.

Brottstid: 2010-03-08-----2010-07-09

Under förundersökningen har förhör hållits med J och dåvarande stabschefen vid länspolismästarens kansli, polismästaren Morgan Orvenholt.

J har vid förhör förnekat brottsmisstankarna och sammanfattningsvis uppgett att hon under hösten 2009 fram till den 1 juni 2010 tjänstgjorde som stabschef vid länskriminalpolisen i Göteborg (LKP). I tjänsten hade hon personlig delegation att fatta polismyndighetsbeslut avseende begäran om att utföra allmänna handlingar inom LKP:s område. De handlingar journalisten Per Nygren begärde att få del av var brottsanmälningar från personer aktiva inom Sverigedemokraterna. Hon var av uppfattningen att hennes beslut den 3 december 2009 var korrekt utifrån det skaderekvisit som gäller enligt 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Efter det att hon fått del av Kammarrättens beslut den 8 mars 2010 ägnade hon mycket tid åt att försöka lösa denna konflikt mellan dels ambitionen att tillgodose lagstiftarens krav på insyn i den offentliga verksamheten, dels skyddet för de personer som enligt hennes bestämda åsikt kunde drabbas av skada för att de polisanmält brott de utsatts för. Hon kände också en frustration över att inte kunna överklaga beslutet, som hon fruktade kunde få ödesdigra följder för målsäganden. Hon rådgjorde bl.a. med kollegor och en namngiven kammarchef inom åklagarväsendet. Hon fick då kännedom om att Kammarrätten i Stockholm hade en likartad fråga inom åklagarväsendet till prövning. Hon fick ta del av Åklagarmyndighetens yttrande i detta ärende. Härigenom blev hon styrkt i sin uppfattning att hennes beslut den 21 april 2010 vilade på laglig grund. Hon hade under denna tid en alltför stor arbetsbörda och kände sig stressad, vilket givetvis påverkade handläggningstiden. Det är dock hennes bestämda uppfattning att detta inte påverkat beslutets innehåll.

Sedan Kammarrätten i Göteborg den 7 juni 2010 ånyo beslutat att anmälningarna, efter sekretessprövning, skulle lämnas ut och Kammarrätten i Stockholm i dom den 22 juni 2010 (mål 851-10) intagit samma ståndpunkt i ovan nämnt fall, accepterade hon självfallet att de enskilda anmälningarna skulle prövas var för sig.

Hon kontaktade också en kollega vid polismyndigheten för att diskutera den uppkomna situationen och frågan om någon annan nu borde besluta i ärendet. Eftersom hon hade tjänst som chefsjurist och var väl insatt i ärendet ansåg hon dock slutligen att hon själv borde fatta det nya beslutet. Det var hennes bestämda uppfattning att hennes beslut den 9 juli 2010 uppfyllde tryckfrihetslagens (TF) krav.

J har mycket bestämt förnekat att det i något avseende skulle ligga något lagtrots bakom besluten. Hennes ambition var att – utan möjlighet att överklaga – finna avvägningen mellan TF:s krav på insyn i den offentliga verksamheten och skyddet för anmälarna.

Det kan noteras att Kammarrättens i Stockholm dom den 22 juni 2010 - som innehåller en hänvisning till Kammarrättens i Göteborg beslut den 7 juni 2010 - innebär ett avsteg från deras tidigare praxis. Kammarrätten i Stockholm fastställde således i dom den 29 januari 2007 (mål 7933-06)

Åklagarmyndighetens beslut att vägra lämna ut uppgifter om mål som fanns registrerade rörande en viss namngiven person. Samma tolkning gjorde kammarrätten för övrigt i ett flertal domar den 23 juni 2010 (mål 2929-10 m.fl.), som gällde en begäran att få uppgifter om strafförelägganden avseende en viss person. Kammarrätten i Stockholm har dock i ett beslut den 6 april 2011, som gällde en begäran att få del av handlingar om beslut om inledd förundersökning, beslut om nedlagd förundersökning, åtalsunderlåtelse, åtal samt utfärdade strafföreläggande för en person som angetts med personnummer, bedömt att Åklagarmyndigheten är skyldig att göra en slagning på personnumret i myndighetens register, bl.a. Cåbra, för att sedan ta ställning till om handlingarna kan lämnas ut eller inte (mål 867-11)

J:s underlåtenhet att göra föreskrivna sekretessprövningar i enlighet med Kammarrättsbesluten den 8 mars och 7 juni 2010 kan, med hänsyn till vad ovan anförts, enligt min bedömning inte grunda straffrättsligt ansvar för tjänstefel.

En begäran att utfå en allmän handling eller en uppgift ur en allmän handling ska alltid behandlas skyndsamt. Handläggningstiderna för att besvara Per Nygrens begäran om att utfå allmänna handlingar har, med hänsyn till skyndsamhetskravet i 2 kap. 12§ TF, varit alltför långa. Omständigheterna är dock sådana att dessa, vid en samlad bedömning, inte kan medföra ansvar för tjänstefel. Förundersökningen ska därför läggas ner.

Stefan Göransson

Kopia för kännedom till:

Anmälaren Per Nygren via epost

Justitieombudsmannen (dnr:369-2011)

Advokat Lars Schmidt via epost

Stefan Göransson
Per Nygren

Till
JO -- Riksdagens ombudsmän

Hej!

Komplettering av min JO-anmälan i ärende 369-2011.

Efter att ha tagit del av förhöret med Barbro Jönsson i den förundersökning som letts av chefsåklagare Stefan Göransson vill jag komplettera min tidigare anmälan med detta förhör (bifogas som pdf).

I förhöret gör Barbro Jönsson vissa påståenden som rör mig. Hon säger bland annat (sidan 10) att jag i mina mail och kontakter med Birgitta Blomkvist varit "otroligt otidig" och kallat dem "idioter" och "korkskallar". Det är mig inte bara helt främmande utan också fullständigt sanningslöst och kan lätt kontrolleras i de mail som jag skickat till polismyndigheten.

Hon påstår vidare att jag i min JO-anmälan påstått att Jönsson gjort vad hon gjort "för att obstruera honom för att han inte skulle få ut dom uppgifterna före valet". (sidan 23) Att också detta är sanningslöst torde framgå av min anmälan.

Hon ställer också frågan till förhørsledaren: ". vill du verkligen att jag ska sitta här och säga att 'nej det här gjorde jag mest för att jävlas med Per Nygren'?" (sidan 17)

Jag menar att de falska påståendena och hennes retoriska fråga visar att hon under resans gång börjat hysa någon form av personligt agg mot min person. Det kan mycket väl ha påverkat hennes omdöme så att hon inte velat efterkomma kammarrättens beslut.

Av vad Jönsson i övrigt säger - som att kammarrätterna i Stockholm och Göteborg har fel - torde det finnas anledning att fundera över om kriterierna för tjänstefel inte väl uppfyllts.

För säkerhets skull vill jag också påpeka att de fall i kammarrätten som Stefan Göransson refererar till (2929-10 m fl) rör begäran om uppgifter ur normalt sett sekretessbelagda register. Min begäran rör i första hand beslut som enligt OSL skall vara offentliga. Det borde alltså inte ha varit minsta svårighet för polismyndigheten att fatta ett korrekt beslut efter kammarrättens första eller andra dom.

Mvh

Per Nygren

Reporter

Göteborgs-Posten

Polhemsplatsen 5

405 02 Göteborg